

வசந்தம்

இராகம் 1
கீதம் 5

திங்கள் ஏடு

மார்ச்சு
1988

கண்ணீர் அஞ்சலி

உலகம் மனித உரிமைகள் தினத்தை கொண்டாடிய மார்ச்சு 10 இலும், மார்ச்சு 11 இலும் எங்களைக் காத்திட நெஞ்சை நிமிர்த்தியே மகிழ்வுடன் திருமலை மண்ணில் தங்களை இழந்த



வெள்ளைச்சாமி
உதயகுமார் (23)



கணபதிப்பிள்ளை
புஷ்பராசா (18)



கந்தசாமி
சந்திரசேகரம் (21)



ஏபிரகாம்
அன்ரனி பெர்ணண்டோ (19)



இராசரத்தினம்
ஸ்ரீல்கந்தராசா (29)



சிவனடியான்
ஸ்ரீதரன் (16)



பாலசிங்கம்
பிரேமச்சந்திரன் (22)



சினுஷ்ணபிள்ளை
ரவீந்திரகுமார் (30)



சண்முகம்
ஸ்ரீகந்தவேல் (26)

ஆகியோருக்கு வசந்தத்தின் துயரமிகு கண்ணீர் அஞ்சலிகள்!

“சொல்லும் செயலும் ஒன்றாயிருந்தால் உலகம் பழிக்காது”

ரூபா. 6/-

எம்மால் நடாத்தி முடிக்கப்பட்ட சில புனர்வாழ்வுப்பணிகள்

காலம்:- 1.1.88 தொடக்கம் 30.10.88 வரை

இல.	இடம்	செயற்திட்டம்	பயனாளிகள்	செலவு ரூபாய்	மீளப் பெறப்பட்ட தொகை	நிதியுதவி செய்த ஸ்தாபனம்
1.	புளியடி சோலை	சிறுபோக நெற்பயிர்ச்செய்கை	81 குடும்பங்கள்	188,325/-	81200/-	கிழக்கு புனர்வாழ்வுக்கழகம் E. R. O Trincomalee
2.	முள்ளிப்பொத்தானை	சிறுபோக நெற்பயிர்ச்செய்கை	40 குடும்பங்கள்	80,000/-	48,000/-	
3.	திருக்கடலூர்	ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டம்	40 குடும்பங்கள்	525,572/-	91334/84	
4.	புளியடிசோலை	5 பொது கிணறுகள் அமைத்தல்	கிராம மக்கள்	130,000/-	---	கனடா மக்கள் People of Canada
5.	திருக்கோணமலை மாவட்டம்	கோழிப்பண்ணை திட்டம்	70 குடும்பங்கள்	350,000/-	---	
6.	வீரநகர்	ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டம்	16 இளைஞர்கள் (பூசா)	260,000/-	6450/70	
7.	பள்ளத்தோட்டம்	ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டம்	08 இளைஞர்கள் (பூசா)	130,000/-	3192/82	"NORAD" நோர்வே மக்கள்
8.	புன்னையடி	கரைவலை மீன்பிடித்திட்டம்	30 குடும்பங்கள்	120,000/-	---	
9.	கல்லடி	கரைவலை மீன்பிடித்திட்டம்	30 குடும்பங்கள்	120,000/-	---	
10.	சுங்கான்குழி	2 பொது கிணறுகள் அமைத்தல்	கிராம வாகிகள்	40,000/-	---	லண்டன் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் S. C. F. (U. K)
11.	இலங்கைதுறை	மீன்பிடித்திட்டம்	40 குடும்பங்கள்	340,000/-	---	
12.	திருக்கடலூர்	மீன்பிடித்திட்டம்	16 குடும்பங்கள்	85,000/-	10,300/-	அகதிகள் புனர்வாழ்வு கழகம் யாழ்ப்பாணம் T. R. R. O. Ltd. Jaffna.
13.	சுங்கான்குழி	சுயதொழில்	19 குடும்பங்கள்	28,500/-	2530/-	
14.	பள்ளத்தோட்டம்	ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டம்	08 குடும்பங்கள்	110,000/-	3000/-	

இவ்வண்ணம் பொதுச்சேவையிலுள்ள

திருக்கோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தினர்

உறுதி பூணுவோம்

இனியவர்களே!

வசந்தமான நத்தார் புத்தாண்டுதைப் பொங்கல் வாழ்த்துக்களைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நெருக்கடி நிலைமைகள் காரணமாக வசந்தம் வெளிவருவதில் ஏற்படும் தாமதங்களை நீங்கள் பெரிதுபடுத்த மாட்டீர்கள் என நம்புகிறோம். ஆடிக் காற்றில் அம்மியே நகரும் போது அப்பளம் எம் மாத்திரம்?

உங்கள் ஆதரவையும் ஆக்கங்களையும் எதிர்பார்க்கிறோம். உங்களில் தான் வசந்தத்தின் வளர்ச்சி தங்கியுள்ளது.

அடுத்த இதழ் வரை வசந்த வந்தனங்களுடன்.

இணையாசிரியர்கள்:

க. கோணேஸ்வரன்

ப. சந்திரமௌஸ்ஸ்வரன்

18/7 வெலிங்டன் அடை வீதி,

நெருகோணமலை.

தமிழர்களாகிய எங்களிடம் இலகர ஒரு குணம் ஒற்றுமை. சேர சோழ பாண்டியர் காலத்தொட்டு தலைமுறை தலைமுறையாக இந்த விடயத்தில் தடம் மாறாமலே நடந்து வந்திருக்கிறோம்!

சாதியேறுபாடு, பிரதேசவேறுபாடு என்று ஒற்றுமையின்மையைப் பேணி வளர்த்த நாம் நவீன காலத்தில் உத்தியோக வேறுபாடு உள்ளோர்-இல்லார் வேறுபாடு என்றெல்லாம் புதுப்புது வேறுபாடுகளுக்கு உரம் போட்டு வந்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல விடுதலைப் போரிடக்கூட ஒற்றுமையைப் பேணத் தெரியாமல் இடைநடுவில் இலட்சியத்தையே கைவிட்ட தீரர்கள் நாங்கள்.

இந்த ஒற்றுமையின்மையால் இத்தனை காலமும் எதனைச் சாதித்திருக்கிறோம்? கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் குழப்பங்களும் தலை குனிவுகளும் தான் மிஞ்சும். இத்தனை நாங்கள் மாற்றியமைக்க முடியாதா?

முயன்றால் முடியாதது என்று ஒன்றில்லை. ஒற்றுமையை வார்த்தைகளில் மட்டுமே பாதுகாக்கும் பழக்கத்தை மாற்றுவோம். சுயநலங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்வோம். நான் என்ற எண்ணத்தை மீறி நாங்கள் என்ற உணர்வை வளர்ப்போம். எங்களுக்காக இல்லாவிட்டாலும் எங்கள் இனிய பிஞ்சுகளுக்காகவாவது பேதங்களை-மூரண்பாடுகளை-தலைமைத்துவத் தாகங்களை-மறந்து நாங்களெல்லாம் தமிழன்னைவின் பிள்ளைகள் என்ற ஒரே எண்ணத்துடன் ஒன்றுபட்டு நாங்களும் எங்கள் பிரதேசங்களும் வலுப்பெற உழைப்போம்.

இதற்குத் தடையாக இருக்கும் புல்லுருவிகளை எதிரிகளின் கைக்கவிகளை தலைமைத்துவத் தாகத்தில் சொந்தச் சகோதரர்களையே துன்புறுத்தும் துஷ்டர்களை எவ்வித தயவு தாட்சண்யமுமின்றித் துரத்துவோம்; உள்விட்டுப் பிளவுகளை முதலில் களைவோம்.

கடந்த கால வடுக்களையும் படிப்பினைகளையும் மனநிற்கொண்டு ஒற்றுமையைப் பேணி வெளியார் எதிர்ப்புகள் எந்த உருவில் வந்தாலும் எதிர் கொண்டு சிதறடிக்க உறுதி பூணுவோம்.

ஒவ்வொரு மான உணர்வுடைய தமிழ் மகனும் புத்தாண்டு உறுதியாக இதைக் கொண்டு உறுதியோடு செயல்படுவோம்.

- அருளுரை -

வித்தில் பீஜம் இருக்கின்றது. அதை முளைகட்டிப் பயிராக்கிப் பயன்படுத்துவது விவசாயியின் கடமையாயிருப்பதுபோன்று மாணவர்களுடைய உள்ளத்தில் சகஜமாகவே ஒடுங்கியிருக்கும் சுய அறிவைச் சாஸ்திரக் கல்வியால் வளர்த்தெடுப்பதுதான் ஆசிரிய தர்மம்.

நிலத்திற்கேற்ற பயிரைப் போட்டால் நற்பயனடைவது போன்று மாணவர்களுடைய வாசனையை உணர்ந்து அதற்கேற்ற கல்வி புகட்டினால் கற்றவர் கற்றதன் பயனை அடைவார்கள்.

ஆத்மீக உயிரோட்டமில்லாத உலகாயதக் கல்வி மனிதனுடைய நல்லுணர்வுகளை சாத்தான் விழுங்கி விடுவதற்குரிய சந்தர்ப்பங்களை ஆளிக்கின்றது.

ஏதாவதொரு முயற்சியில் சோர்வும் விரக்தியும் வருங்கால் முயற்சியில் சிறிது இடைவேளையிடு. இடைவேளிக்குப் பின் மீண்டும் நிதானம் தவறாமல் தீவிர முயற்சி செய். காரியம் கைகூடும்.

படைபலத்தால் பிரஜைகளைத் துன்புறுத்துகின்ற மன்னனும் பிரஜைகளுடைய பணத்தை அறவிட்டு அவர்களுடைய நலன்களைப் பேணி வளர்க்கத் தவறும் ஆட்சிபீடமும் மீளமுடியா வண்ணம் அழிந்தொழிவது நிச்சயம்! உலகியல் அறிவு அனுபவங்களுடைய எல்லைக்கப்பால் கால்வைக்கும் நிமிஷங்கள் தான் ஞானம் புலர்வதற்குரிய மங்கள முகூர்த்தம்.

மனிதனைப் பூரணமாக வளர விடாமல் அடக்கி வைத்திருக்கும் புல்லிய எண்ணங்களிலிருந்து விடுதலை அடைவதற்குரிய பெரும் போராட்டமே வாழ்க்கை.

மனங்கொண்டு வாழுகின்ற மானசீக மனிதன் ஆத்மீக மனிதனாகப் பரிணமிக்க வேண்டும். இது மதங்களின் மூலக்கருத்து.

சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை நிறைவேற்றி வைப்பதற்குரிய ஒரு மையப் பொருளாகவே கடவுளைக் கருதி வழிபடுவதாகில் அத்தகைய வழிபாடு மீண்டும்மீண்டும் தன்னை மாயைத்திரையில் மறைத்து வைப்பதற்குரிய ஒரு மறைமுக வேண்டுகலாயிருக்குமென்பதை வழிபடுபவர்கள் அறிவதில்லை.

ஆசாரங்களைக் கொண்டும், சடங்குகளைக் கொண்டும் மதத்தின் ஆழத்தை அளவிட்டுப் பார்ப்பது தவறு. மனிதன் தன்னை அறிவதற்குரிய உபாயமாக மதத்தைக் கருதுகின்றவர்களுக்கு மதம் தன்னுடைய ஆழத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும்.

முன்னேற்றத்திற்கு முன் தேவைப்படுவது சுதந்திரம். சுதந்திரம் இல்லாத சமுதாயம் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும் சரி, அவையெல்லாம் குடத்துக்குள் எரியும் தீபம் போன்று பிரகாசமற்றது.

மனிதனுடைய மானசீக விரிவைக் கொண்டு தான் சமுதாயத்தின் யதார்த்தமான அபிவிருத்தியை அளவிட்டுப்பார்க்க வேண்டுமேயன்றி பெளதீக முன்னேற்றத்தை வைத்து அளவிட்டுப் பார்ப்பது பிழை.

கற்றவர்களாயினும் அடிமையளாயிருப்பவர்கள் வெறும் பேசும் பொம்மைகள். வீரமும் ஆண்மையும் இல்லாத இவர்கள் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள்.

நிரந்தர சுகத்திற்கான அநீதரங்க தாகம் இருக்கும் வரையும் மனிதனும் மதத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது மனமும் மனதில் உதிக்கும் எண்ணங்களும் கடலும் அலையும் போன்றவை.

கடவுளையும் மதத்தையும் வைத்துச் சூதாட்டம் நடத்துகின்ற கசடர்கள் ஒரு பக்கம், சித்தர்கள் போல் நடித்து ஜாலவித்தைகளால் மக்களை மயக்கும் மாயக்காரர்கள் இன்னொரு பக்கம் இவர்களுக்கிடையில் வஞ்சனை அறியாத பாமர மக்களுடைய பக்தி விசுவாசங்கள் நசிபட்டுப் போகின்றன.

கோணேசபுரி மக்களின் அவலங்கள்

கோணேசபுரி திருகோணமலை நிலாவெளி வீதியில் ஆறுவது மைலுக்கும் ஏழாவது மைலுக்கும் இடையே அமைந்துள்ள குடியேற்றக் கிராமம் ஐம்பத்திழுன்று குடும்பங்கள் வசிக்கிறார்கள்.

இவர்களின் பிரதான ஜீவனோபாயம் செங்கல் உற்பத்தியும் விறகு வியாபாரமும் தான் நீர்த்தட்டுப்பாடு காரணமாக செங்கல் உற்பத்தி முற்று முழுதாக நின்றுவிட்டது! விறகு.....? காடுகளுக்குள் நுழையமுடியாது. அதுவும் கையறு நிலைதான்.

நாங்கள் கோணேசபுரிக்குள் நுழைந்தபோது நாகதம்பிரான் பொங்கல் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. திருமதி. தங்கப்பொன் என்பவர் கோயில் அம்மாவாகப் பணிபாற்றிக்கொண்டிருந்தார். எங்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று ஆலயத்தைப் பற்றி கூறத் தொடங்கினார்.

1968 ஆவணி 15-இல் திருமதி. தங்கப்பொன் இங்கு குடியேறினார். கனவில் தெய்வம் தோன்றியதைக் தொடர்ந்து சிறு ஆலயங்களை அவர் அமைத்தாராம். வீரபத்திரர், வீரமாகாளி, பத்திரகாளி, நாகதம்பிரான் என்பவை ஒரே இடத்தில் சிறுசிறு ஆலயங்களாகத் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள மக்களின் நம்பிக்கைக் குரிய தெய்வங்களாம். இங்குள்ள மக்களுக்குத் தோன்றித் துணையாக இவை உதவுவதாக கூறுகிறார்கள்.

நான்கு வேம்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அம்பாளின் அருளால் இரண்டாகப் பிரிவுற்றதாக திருமதி. தங்கப்பொன் கூறுகிறார். மரம் பெரிதாக இருந்தாலும் பிரிவுற்று பிறகு இணைக்கப்பட்ட தடம் தென்படுகிறது. ஒருநாள் அதிகாலை மரம் இரண்டாகப் பிரிவுற்றிருக்கக் காணப்பட தானும் தன் கணவரும் மரத்தை இணைத்து வைத்துக்கட்டி விட்டனராம். அன்றிரவு அம்பாள் கனவில் தோன்றி மரத்தின் பிளவு தனது அடையாளம் என்று கூறினாராம்.

ஊர் அன்பர்களால் கட்டப்பட்ட ஆலயக் கிணறு வெறும் மணற்கிடங்காக காட்சியளிக்கிறது. இலங்கை இராணுவத்தால் ஏவப்பட்ட வெடிச் செய்த வேலை இது. இரவு பயங்கரமான வெடிச் சத்தங்கள். காடையில் நீர் உள்ளவந்த போது அழகான கட்டுக்கிணறு இருந்த இடத்தில் மண் கிடங்கு ஒன்று காணப்பட்டதாம். வெடி கிணற்றை எங்கோ புகைத்து விட்டது. தற்போது ஒரு கிணறு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒன்பதாயிரம் ரூபா செலவானதாக திரு. ஐயம்பிள்ளை திருநாவுக்கரசு கூறுகிறார்கள். இவர் அண்மையில் ஆலயத்திற்கென தெரிவான பரிபாலன சபையின் செயலாளராக இருக்கிறார்.

இந்து இளைஞர் பேரவையிடம் இக்கோயில் பற்றித் தாங்கள் தனிப்பட்ட நபர்களாகத் தொடர்பு கொண்டதாகவும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட சபையாகி முறைப்படி தொடர்பு கொள்ளும்படி அவர்கள் கேட்டதாகவும் கூறும் திருநாவுக்கரசு இனிமேல் தான் இந்து இளைஞர் மாவட்டப் பேரவையிடம் முறைப்படி தொடர்பு கொண்டு உதவி கேட்கப் போகிறோம் என்றார்.

கோணேசபுரி மக்களின் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தலைவர் செல்வத்துரை அன்ரனி கூறுகிறார். "நாங்கள் இங்கு ஐம்பத்துமூன்று குடும்பங்கள் வசிக்கின்றோம். செங்கல் உற்பத்தி செய்வதும் விறகு விற்பதும் தான் எங்கள் மக்களின் பிரதான தொழில். இப்போது இரண்டுமே முடியவில்லை. எங்கள் பாடு கஷ்டம் தான். இப்போது ஒரு வார காலமாக எங்கள் மக்கள்பாதைசெப்பனிடும்பணியில் இருக்கிறார்கள். மாதம் ஆயிர ரூபா அ சாங்க உதவிப்பணம் இதற்காக வழங்கப்படுகிறது.

புனர்வாழ்வு உதவிகள் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் "அரசால் வழங்கப்பட்ட இரண்டாயிரம் ரூபாயும் நாலரைமாத பங்கீட்டு உணவும் கிடைத்துள்ளது" என்றார். பங்கீட்டு உணவைப் பொறுத்த மட்டில் நாலரை மாதத்திற்கு குறைவாக எடுத்தவர்களும் இருக்கிறார்களாம். 'ஏகெட்' நிறுவனம் இக்கிராமத்தின் புனர்வாழ்வைப் பொறுப்பேற்ற போதும் இன்னமும் மேற்படி நிறுவனம் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யவில்லை. என்று கூறும் அன்ரனி இது சம்பந்தமாக நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டபோது கோணேசபுரிக்காரணிகள் பற்றிய சில தடைகள் இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் பணிப்பின் பேரில் தான் உதவு முடியவில்லை என்று பதில் கூறத்தக்க கூறுகிறார் இது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள திரு. அன்ரனி ஏனைய கிராமங்களுக்கு இல்லாத சிக்கல் கோணேசபுரிக்கு மட்டும் எப்படி வந்தது என்று அங்கலாய்க்கிறார்.

அங்கு நின்ற வேறு சிலருடனும் பேசியபோது கிராம சேவையாளர் இ. சுந்தரவிங்கம் அவர்கள் மக்கள் நெஞ்சில் பெரிதாக உயர்ந்து நிற்பது தெரிய வந்தது.

ஒரு பெண்மணி "எங்களுக்கு முதல் காவல் இந்த ஆலய அம்பாள். இரண்டாவது காவல் சுந்தரவிங்கம் விதானையார்" என்றார் உள்ளம் நெகிழ ஒரு அரசாங்க அதிகாரிக்கு இதைவிட வேறென்ன நற்சான்று தேவை? எங்களை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெற்றோம்.

கம்யூனிஸத்தின் வீழ்ச்சிகள்

★ மிலோவன் ஜிலாஸ்

சோவியத் ரஷ்யாவில் ஸ்டாலின் நிகழ்த்திய 'கம்யூனிஸ்' கொடுங்கோன்மை, மார்க்ஸீயத்திலிருந்து இயற்கையாகப் பிறந்த ஒன்றே தவிர்த்திருக்க முடியாத ஒன்றே அல்ல. ஸ்டாலினிஸத்துக்கு ஆதாரமான தனிமனித வழிபாட்டை எதிர்பார்க்கிற குணமோ, அதற்கு நியாயம் கற்பிக்கிற குணமோ மார்க்ஸீயத்தில் கிடையாது. ஆனால் மார்க்ஸை அங்கீகரித்த அவர் காலத்திய சமதர்மவாதிகள், மார்க்ஸையே வீரவழிபாட்டுக்கு இலக்காக்கினார்கள். அன்றே இவர்களுள் சிலர் மார்க்ஸ் சொன்னவற்றை "விஞ்ஞானபூர்வமான தீர்க்கதரிசனம்" என்று ஒரு மதரீதியான சித்தாந்தமாக்கி விட்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் எந்த ரகமான தனிமனித வழிபாட்டையும் பரிபூரணமாக எதிர்த்தவர் மார்க்ஸ் என்றே சரித்திரப் பதிவுகள் கூறுகின்றன.

ஸ்டாலினிஸத்துக்கு முன்னோடியாகப் பிறந்த லெனிஸம் முற்றிலும் இன்னொரு கதையாகும். லெனினின் கீழ் ரஷ்யாவில் போல்ஷ்விக்குகளுக்கு கிடைத்த வெற்றியுடன் உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு "முன்னனி" தலைவர் என்ற பதவி லெனினுக்கு வந்த உடனேயே, ஒன்றில்லா விட்டால் இன்னொரு வகையில், ஸ்டாலினிஸம் இல்லாவிட்டால் இன்னொரு வகையில் ஒரு கொடுங்கோல் பிறக்க சந்தர்ப்பம் அமைந்து விட்டது. தம்மை ஒரு ஏதேச்சாதிகாரியாக்கி விடக்கூடியவற்றை லெனின் ஊக்குவித்தார் என்று நான் கூறவில்லை, அவர் அதைச் செய்த வரலர். ஆனால் ஒரு வழிபாடு. அலாதிமான அளவுக்கு அவரைச் சுற்றி எழுந்து விட்டது, பத்தாவது கட்சிக்கூட்டம் வரை கட்சியினுள்ளேயே முரண்படும் கருத்துகளுக்கு ஒரு சிறிதளவு இடம் இருந்ததை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஜனநாயகக் குணத்துடன் சகித்திருக்கிறார் லெனின். இருந்தும் குணம்சத்திலும், அரசியல் நடைமுறையிலும் லெனினிடம் மேலோங்கியிருந்தவை. மூர்க்கமாக அடக்கி, உடன்பட வைத்தாலும் அடக்கி ஆளும் ஆகும். ஸ்டாலினின் பயங்கர அடக்கு முறையும் கொடுங்கோன்மையும் லெனினிஸத்தின் நிழலிலிருந்தே தொடர்ந்திருக்கின்றன.

லெனின் பயங்கர அடக்கு முறையும் கொடுங்கோன்மையும் லெனினிஸத்தின் நிழலிலிருந்தே தொடர்ந்திருக்கின்றன.

மார்க்ஸீயக் கம்யூனிஸத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதன் எல்லா வகை வடிவங்களிலுமே அது மூடப்பட்ட ஒரு சித்தாந்தம். பகுத்தறிவு, ஆய்வு முறை எதனாலும் பாதிக்கப்பட்டு விடாத அளவுக்கு வெறும் குருட்டு நம்பிக்கையிலேயே தங்கியுள்ளது. அது இடது சாரிப் பேராசிரியர்கள் 'நல்லெண்ணமுள்ள' சகயாத்திரிகர்கள் ஆகியோரது 'ஆக்கபூர்வமான' விமர்சன பார்வைகளினால் பாதிப்படைந்து விடாத விசேஷ குணமும் இதற்கு இருக்கிறது. தங்கள் சொகர்யங்களையும், அதிகாரத்தையும் இவைபாதிக்கக்கூடும் என்பதால் அசல்கம்யூனிஸ்டுகள் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பேராசிரியர்களையும், சகயாத்திரிகர்களையும் முட்டாள்கள் என்றே கருதுகின்றனர்.

இங்கே ஒரு விபரம் பொருந்தும். 1948இல் நான் கடைசியாக ஸ்டாலினிஸைச் சந்தித்த சமயத்தில், மார்க்ஸையும் ஏங்கல்ஸையும் பற்றி அவர் தீவிரமாக விமர்சித்து சில வார்த்தைகளை சொல்லி இருக்கிறார். "சரிதான்; சரிதான், இவர்கள் எங்கள் ஸ்தாபகர்கள். இவர்களுக்கு சகலவிதத்திலும் நாங்கள் மரியாதை தரவேண்டியது தான் ஆனால் ஜெர்மனிய கிலாஸிக்கத் தத்துவம் (அதாவது ஜெர்மன் கருத்து முதல்வாதம்) இவர்களுடைய எழுத்துக்களில் செப்ப அதிகம் நல்ல வேளையாக லெனின் இந்த அதிகம் படிசுமையை தூக்கி வீசிவிட்டு எங்களுக்காக எல்லாவற்றையும் சரிபண்ணி இருக்கிறார்". லெனினின் திரிபுவாதத்தைப் பற்றி இவ்விதம் ஸ்டாலின் கூறியதிலிருந்து ஸ்டாலின் திரிபுவாதத்தைப் பற்றிக் கூட என்னால் நிறையபுரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது.

புரட்சிக்கான போக்கையும் வன்முறைக்கான நியாயங்களையும், ஒரே நோக்கத்துடன், தர்க்கபூர்வமான அடிப்படை இல்லாமல், தமது உப

யோகங்களுக்காக மார்க்ஸிடமிருந்து அப்படியே தூக்கி எடுத்திருக்கிறார் லெனின். வன்முறையும் புரட்சியும் மட்டும் தான் சமதர்மத்துக்கான ஒரே பாதை என்று மார்க்ஸ் கூறவில்லை. பல் வேறு வகையான பாதைகளுள் இதவும் ஒன்று என்பதே மார்க்ஸின் கருத்து. போலிஸ் கருவியின் முரட்டு அடக்கு முறைகள் இல்லாத இங்கிலாந்து, ஹாலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் சமதர்ம சமூகத்தை புரட்சி இன்றிய சாதிக்கக்கூடுப என்பது அவரது கருத்துக்கு ஒரு உதாரணம். புரட்சியைப்பற்றி மார்க்ஸின் சித்தாந்தம் மதப்பிடிவாதமான ஒன்றல்ல. ஆனால் லெனினிடைய மதப்பிடிவாதமானது ரஷ்ய சரித்திரத்தின் அடக்குமுறைப் பரம்பரைக்கு ஞாய, லெனின் மூலம் மார்க்ஸியத்



(கட்டுரையாளர் மிலோவன் ஜிளாஸ் யூகோஸ் லாவியக் கம்யூனிஸ ஆட்சிப்பீடத்தின் முதல்வரான டிட்டோவுக்கு அடுத்ததான உயர் பதவியிலிருந்தவர். சமாதானத்துக்கும் சரி, கபீட்சத்துக்கும் சரி கம்யூனிஸ முறை இட்டுச் செல்லாது என்பதை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து, ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவோ, நாட்டை விட்டு வெளியேறவோ விரும்பாமல் நாட்டுக்குள் வேயெ நின்று கம்யூனிஸ முறையைத் தீவிரமாக விமர்சித்தவர். விசாரணையற்ற ஏற்றுக் கொள்ளல் மூலம் நவீன அறியாமையில் மூழ்கி தொழில் ரீதியாகக் கம்யூனிஸம் "பண்ணிக்" கொண்டிருப்போரின் வரட்டு "நவீன மதப் போக்கை" உடைத்தெறிக்கிறது இந்தக் கட்டுரை).



தின் மீது அழிக்க முடியாதபடி பதிந்து மார்க்ஸியத்தையே திருகலாக்கி விட்டது. இருந்தும் மாற்றுச் சிந்தாந்தத்தை சகிக்க முடியாமையே அடித்துப் பேசும் தொனி ஆகியன ஏற்கனவே மார்க்ஸிடம் பெருமளவுக்கு இருந்திருக்கின்றன. பார்க்கப்போனால் மார்க்ஸை லெனின் திரித்துக்கொண்டார் என்றால் மார்க்ஸியத்தையே தான் திரிப்படுத்தினார். (தனது பார்வைகளுக்கு முற்றுமுரணை வேறு எதையும்ல்ல). இந்த வேலையை முழுமொத்தமாக நிறைவேற்றியது ஸ்டாலினின் கொடுங்கோன்மை.

இன்றைய நிலையில் 'உலகக் கம்யூனிஸ இயக்கம்' எதன் மூலமும் மாஸ்கோ பிரதேசத்துக் கம்யூனிஸ இயக்கங்களை ஆளுமை கொள்ள முடியாது என்று காண்கிறோம். அதிகார ரீதியாகவோ எதிர்க்கட்சி ரீதியாகவோ வேறு வேறு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் அங்கீகரிக்கப்படுகிற போது, அந்தக் கட்சியின் தேசிய குணவியல்புகள் மேலோங்கி முடிவில் அந்தக் கட்சியின் இயக்கத்திட்டம் சித்தார்ந்தப் பார்வை யாவற்றையும் நிர்ணயித்து விடுகிறது தடைவடிவான எதிர்ப்புகளின் போதும். சட்டத்துக்கு முரணான தங்கள் நிலையின் போதும் எத்தகைய "சர்வதேசியம்" பற்றி வாயளவில் பேசியிருந்தாலும் சரி, தேசிய கம்யூனிஸ்டுகளின் "நிஜ" வாழ்வில், அன்றாடத் தொடர்புகள் அலுவல்கள் எல்லாம் மொழி சரித்திர கலாச்சார அடிப்படைகளின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிரஞ்சு மனிதன், இத்தாலிய மனிதன், ஸ்பானிய மனிதன் ஆகியோருடன் தான் என்பது கட்சி அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன் தெரிந்து விடுகிறது. இந்த அம்சங்கள் தான் ரஷ்ய கம்யூனிஸ்த்தத்துக்கும் தேசிய ரகத்துக்குமிடையே உள்ள மோதலின் முடிவை நிர்ணயிப்பவை மார்க்ஸ் இந்த நிலைக்கு முரணாக எதைக் கூறியிருந்தாலும் சரி வர்க்க பொருளாதார அழுத்தங்களையும் மீறிய ஒரு 'மூத்த பிறப்புரிமை' (A Sight of Primogeniture) தேசங்களுக்கு இருக்கவே செய்கிறது என அனுபவமாகியுள்ளது. தேசிய கம்யூனிஸத்தின் வெற்றிக்கு எனது தேசமாகிய யுகோஸ்லாவியா ஒரு ஆரம்ப கால உதாரணமாகும். மற்றைய நாடுகள் தொடர்ந்திருக்கின்றன.

நான் அழுத்தமாக குறிப்பிட விரும்புவது எந்த ரகமான கம்யூனிஸமாக இருந்தாலும் அது அடிப்படை மாற்றங்களுக்குட்பட்டு சுதந்திரத்துக்கு இடம் விட்டுவிட மாட்டாது என்பதைத் தான். தேசியக் கம்யூனிஸம் கம்யூனிஸத்தை மாற்றி அமைத்து சுதந்திரத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்கின்ற ஒன்றல்ல. அது வேறு ஒரு ரகமான கம்யூனிஸமாகலாம் அவ்வளவே.

எந்த வகையான கம்யூனிஸமும் மூன்று ஆதாரங்கள் மீது தங்கியிருக்கிறது.

1. தனி மனிதர்களது ஸ்தூல வாழ்வின்மீது பரிபூரணமான கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்கும் அதிகாரச் சக்தி.

2. உற்பத்தி வீதியோகம் என்ற பொருளா தார இயக்கங்களை தானே பரிபூரண மாகக் கட்டியாரும் சக்தி.

3. தனி மனிதனது உணர்வுகளும் சிந்தனையும் எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தானே நிர்ணயிக்கும் விசேஷ உரிமை.

இந்த மூன்றையும் ஒரு சேர அனுமதிக்கும் போது கம்யூனிஸத்தின் ஏதேச்சாதிதார இயற்கையைக் காணலாம். இந்த மூன்றினுள் ஒன்றை நீக்கினால் கூட கம்யூனிஸத்தின் முழு கட்டுமானமும் சிதறிவிட சாத்தியமுண்டு.

கம்யூனிஸ அரசு வீழ்வதற்கு, அது உருவாக உதவிய வழி முறைகளே போதுமானவை என்பது எனது கருத்து. ஒட்டுரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்கள் தொகையினர் வேலை நிறுத்தம் போன்ற இயக்கங்கள் மூலம் இதைச் சாதிக்க முடியும். இது முற்றிலும் சட்ட பூர்வமானது. சுதந்திர நாடுகளில் சட்டபூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகளைக் கவிழ்க்க கம்யூனிஸ்டுகள் நடத்தும் இயக்கங்களைவிட இது சட்டபூர்வமானது.

சமதர்மத்தின் சித்தாந்தப் போர்வையில் அதற்கு நேரெதிரான ஒரு புதிய ஜாதியக் கட்டுமானத்தையும் இதன் விளைவாக புதியவகையான கரண்டல், புதிய வகையான காலனி யாதிக்கம் ஆகியவற்றையும் தான் சோவியத் ரஷ்யா சாதித்துள்ளது. ஸ்டாலினிஸம் ரஷ்யப்புரட்சிக்குமுன்பே ரஷ்யா அடைந்திருந்த தொழில் வளர்ச்சி வேகத்தினை மந்தப்படுத்தி ரஷ்யாவின் இயற்கையான சக்திகளை முடமாக்கிய ஒன்றேயன்றி வேறு எதுவுமல்ல. கம்யூனிஸம் இந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தால் ரஷ்யாவின் இயற்கையான சக்தியையே முடமாக்கியுள்ளது. இன்று கம்யூனிஸ ரஷ்யா பெற்றுள்ள நவீன படைபலம், ஒரு சுதந்திர ரஷ்யா பெற்றிருக்கக் கூடிய பலத்திற்கு முந்துச்சமாரும். ரஷ்யாவின் இந்த சாத்தியத்தை அசாத்தியப்படுத்திய பெருமை கம்யூனிஸத்துக்கே உரியது.

மறுபுறம் மார்க்ஸினாலும் ஏங்கல்ஸினாலும் விமர்சிக்கப்பட்ட முதலாளித்துவக் கட்டுமானம் இன்று உலகில் இல்லை. இன்றுள்ளது பெருமளவுக்கு மனிதார்த்தமடைந்து விட்ட ஒரு புதிய முதலாளித்துவமாகும் ஸ்டாலினிஸத்தையே வாய் பொழிந்து கொண்டிருக்கும் கம்யூனிஸ உலகத்தினர் இதைக்காண மறுக்கின்றனர்.

சோவியத் ரஷ்யாவில் 'சமதர்மம்' செயல்படும் லட்சணத்தை விட ஒரு சுதந்திர நாட்டில் இன்றைய 'முதலாளித்துவம்' செயல்படும் விதம் மனிதத் தன்மையுள்ளது. உதாரணமாக சோவியத் ரஷ்யாவில் ஒரு மனேஜர் அடிமட்ட சிப்பந்தியை விட முப்பது மடங்கு அதிக சம்பளம் வாங்குகிறார். ஆனால் 'முதலாளித்துவ' மேலாடுகளில் ஒரு மனேஜருக்கு அடிமட்ட சிப்பந்தியை விட நாலிரந்து ஏழு வரையிலான அதிக மடங்கு சம்பளம் தான். இது மட்டுமல்ல சித்தாந்தத்தை மதநம்பிக்கையின் இடத்துக்கு கொண்டு வந்து வைத்து அதையும் கடைப்பிடிக்காத கம்யூனிஸ வல்லரசான ரஷ்யாவில், திறமை அல்ல, சித்தாந்தக் கெடுபிடியின் அடிப்படையில் விளைந்த ஒரு புதுவகை ஜாதியம் தான் உள்கட்சிப் போராட்டங்களில் தனக்கு நேர் மேலே உள்ளவர்களுக்கு அனுகூலமாக நடந்து கொள்கிற ஒரு அடிவருடித்தனம் தான் ஒருவரது பதவியை நிர்ணயிக்கிறது. சுதந்திர நாடுகளுக்கும் கம்யூனிஸ நாடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள திறன் சார்ந்த வேறுபாட்டை நிர்ணயிப்பது இந்த அடிப்படையான சுதந்திர நாடுகளில் உள்ள தனிமனித சுதந்திரம் கம்யூனிஸ நாடுகளில் முன்னேற உதவும் அடிவருடித்தனத்தை அல்ல, திறனை மட்டுமே ஊக்குவிக்கிறது.

மொத்தத்தில் சுதந்திரத்தை விட்டுக் கொடுத்து வாழ்வின் பொது நலனைப் பெற்று விடலாம் என்ற கம்யூனிஸப் பிரச்சாரம் வெறும் மாயாவாதப் பிரச்சாரமாகும். சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ நாடுகளின் பிரஜைகளுக்கு, வாழ்வு நலன்கள் பற்றி விமர்சன பூர்வமாகப் பேச உரிமை இல்லை என்பதும் சுதந்திரநாடுகளில் இந்த உரிமை வாழ்வு நலன்களைப் பெருக்க உதவுகிறது என்பதும் அனுபவபூர்வமான உண்மைகள்,





ஒட்டுண்ணியும்

ஒரு சொட்டுக் கண்ணீரும்!

— நிலா தமிழின்தாசன் —

நிலாவெளி “ஜெசநாதன் மில்” அதி முகாமிலிருந்த சனங்கையெல்லாம் பஸ்விட்டு ஏற்றிக் கொண்டிருந்தனர். மூன்று நாட்களுக்கு தத்தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பிவிட வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு.

உடந்த மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக தமது சொந்த வீடு வாசல் காணி பூமி சொத்து பத்து யாவும் விட்டு அதிபாக வந்து இந்த “மில்” முகாமில் தங்கியிருந்த சனங்கள் தாங்கள் கஷ்டப்பட்ட வேளையில் அனுதாபத்தோடு உதவிய நல்ல உள்ளங்களை விட்டுப் போகையில் கண் கலகலத்தாள் செந்தளர்.

அதே சமயம் தமது கையறு நிலையைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி தம்மைச்சரண்டி, குறைந்த கூலியில் வேலை வாங்கி சந்தோஷப்பட்டதோட்ட முதலாளிமார், இளமையிலேயே விதவைகளாய் அனாதைகளாய் ஆக்கப்பட்ட இளம் பெண்களை தமது “மேய்ச்சல் தலங்களாய்” பயன்படுத்த முனைந்து நின்ற சில “பெரிய” இடத்துப் பிள்ளைகளின் “சின்னத்தனங்கள்”, பல குறைபாடுகளை உள்ளடக்கிய நெரிசல் வாழ்க்கை, இவைகளிலிருந்து விடுபடுவதையிட்டு சற்று நிம்மதி அவர்களுக்கு.

வனமோடு வாழ்ந்து தொந்த நிலையில் வந்த மக்களை அதி! அதி! என வசைபாடிய சிலவாய்கள் இனி ஒய்வெடுக்கும்.!!!

இந்த அதிதிகள் ‘வந்த பிள்ளர் இடர் திட ரென்று முனைத்த பல கடைகளில் ‘சிதம்பரி’ அக்காவின் கடைபும் ஒன்று.’

நெற்றுச் சமைத்த ஆட்டிஹைச்சிக் கறிமுதல் புதுசுருடத்திற்கு வாங்கிய காஞ்சிபுரம் சாறி வரை பெருமையடிப்பதினால், சிதம்பரியக்காவிற்கு

“விளம்பரியக்கா” என்றும் ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு என்பது வேறு விடயம்.

அதிகச் சனங்கள் போகுதென்று சிதம்பரியக்கா ரொம்ப கவலையிலாழ்ந்து காணப்பட்டா! அப்போது முகாமிலிருந்து! ராசம்மாக்கிழவி வெற்றிலை பாக்கு வாங்க வந்தாள்- “பிள்ளை வெற்றிலை பாக்கு ரெண்டு ரூவாக்கு தாவன். இண்டையோட போறம். இனி எங்க உங்களை யெல்லாம் காணப் போறம்” என்று வேதனை யுடன் வெளிப்பட்டது, கிழவியின் வாய்மொழி ஈரமான இதய நிலங்கள் ஏழைகளுக்குச் சொந்தம் தானே? ராசம்மாக்கிழவிக்கு வெற்றிலை பாக்குக் கொடுத்து, வரங்கிய காசை கவனமாகக் கல்லாப்பெட்டிக்குள் போட்டுவிட்டு நிமிர்ந்த சிதம்பரியக்காவின் கண்களிலிருந்து நகரசபைக்குச் சொந்தமான பைப்பிலிருந்து வடிந்ததுபோல இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் உருண்டு வழிந்தது.

இதைக்கண்ணூற்ற ராசம்மாக்கிழவிக்கு குதி காவில் நெருஞ்சி முள் தைத்தது போல! நெஞ்சுக்குள் என்னமோ செய்தது. “ஏன் பிள்ளை அழு கிறாய்! அழாத பிள்ளை! நாங்கள் எங்கயிருந்தாலும் உன்னை மறக்கமாட்டம்பிள்ளை, என்ற பேரன் ஒரு நாள் உன்னைப் பார்த்து ‘கொள்ளை லாபம் அடிக் கிராய்’ என்று பேசிப்போட்டான். அதுக்காக நாள் உன்னட்டை மன்னிப்புகி கேக்கிறன் பிள்ளை”

கிழவி பேசிக்கொண்டிருக்கையில் தனது பிரயாண ஞாபகம் வரவே! “நான் போய்ட்டு வாறன் பிள்ளை ரெண்டாம் தரம் ‘வசு’ வந்து ஏத்தயிக்குள்ள நாணும் போக வேணும் நேரமாயிட்டுது” என்று விடை பெற்றாள்

கிழவி விடை பெறவும் சிதம்பரியக்காவின் கணவர் கடைக்கான சாமான்களை வெளிவிருந்து

இறக்கிக்கொண்டு கடைக்குள் வரவும் சரியாக இருந்தது. ஊந்தவர் மனைவியின் கலங்கிய கண்களைக் கண்டு மனங்கலங்கியவராய் “ஏன்ப்பா அழுதிருக்கிறாய்? என்ன விசயம்! இந்த அகதிச் சனங்களோட ஏதும் பிரச்சனையே! அண்டையப் போல ஊர்வறுகிக்கடை எண்டு ஆரும் பேசிப் போட்டானோ?” என்று துடிப்புடன் கேட்டார்.

கணவரின் கதை சிதம்பரியக்காவிற்கு எரிச் சலாய் இருந்தது. “உங்களுக்கு ஒண்டும் விளங்காது! சும்மா வளவளக்கத்தான் தெரியும், இந்த அகதிகளை நம்பித்தான் கடை திறந்தது. அதுகள் இண்டையோட பண்களும், கன்னியா, குச்சுவெளி எண்டு தங்கட சொந்த இடங்களுக்கு முழுவதும் போகுதுகள், அதுகளை நம்பி சின்னவருக்

கொண்டு அத்திவாரம் போட்டவீடு ஆரையும் குறையுமாய்க் கிடக்கீது, அதை விட காயத்திரி யோடயும் கமலவாணி யோடயும் துவங்கின மாதம் ஆயிரம் ரூபாச் சீட்டு முடிய இன்னும் பதினைஞ்சு மாதங்கள் கிடக்கு இதுக்கெல்லாம் இனி என்ன செய்யிறதெண்டு தெரியாமல் நான் தவிக்கிறேன் நீங்கள் விசர்க் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டு நிக்கிறியள்” என்று மூக்கைச்சீறி சளியை வீசினாள்.

இதேவேளை பஸ்சிலி மூட்டை முடிச்சவருடன் ஏறிக்கொண்ட ஊஞ்சமறியாத ராசம்மாக்கீழ்வி தனது பிள்ளைகளிடம் சிதம்பரியக்காவின் இரக்க மனம் பற்றி விளம்பிக்கொண்டிருந்தான்.



உங்களிடமிருந்து...

“அமரர் அரியநாயகத்தின் புகைப்படத்தோடு வெளிவந்த வசந்தம் மூன்றாவது இதழ் பார்த்தேன் எழுந்து நின்று பாராட்டுகின்றேன் புதுக்கவிதைகளைப் புறக்கணிக்கிறீர்களா...? காசி தம் இருக்கிறது என்பதற்காகக் கவிதை எழுதவதால் புதுக்கவிதை பழுதி படிந்து தான் போய் விட்டது. கவிதை வைக்கிறுப்பாருக்கு நீங்கள் காசிதம் கொடுங்கள் நிச்சயமாக நெம்பு கோல்கள் பிதக்கும்.

★ ஜெ. மிதுன்சுந்தர்
திருகோணமலை.

★ ★ ★

“தமிழ்ப் பண்பாடு கலாச்சாரம் பற்றி எழுதுகிறீர்கள் இன்று எமது பெண்கள் வைக்கும் பொட்டு தமிழ்க் கலாச்சாரத்துக்கு உகந்த விதத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பொட்டு அல்ல. பொட்டு என்பது குறிப்பிட்ட மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும்... இன்று எமது பெண்கள் வைப்பது பொட்டு அல்ல. அது டொட்.

“...அஞ்சல் அதிபர் திரு. க. க. கணகராசா இன்றைய காலகட்டத்தில் பழைய இலக்கியங்களை எழுதி வருவது பாராட்டுக்குரியது. குறிப்பாகத் தமயந்தி சுயம் வரத்தை நான்காவது இதழில் வெளியிட்டு எமக்கு நளவெண்பாலைக் கண்முன் நிறுத்தியுள்ளார். இது இன்று கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கு விளங்கக் கூடியதாக எழுதியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது.

பொட்டு வைத்தால் என்ன கெட்டு விடும்” என்ற விடயம் பாராட்டத்தக்கது. இதனை எமது இன்றைய மாதர் குலம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். மாதருக்குப் பொட்டும் பூவுந்தான் இன்றியமையாதன. விவாகமாகாத கன்னியர்கள் கறுப்புப் பொட்டையும் விவாகமாகியவர்கள் குங்குமத்தையும் நெற்றியில் திலகமாக இடலாம்.

காப்பியங்களிற் கூட மாங்கல்யத்தைக் காட்டிலும் பூவுக்கும் பொட்டுக்குமே கூடுதலான இடமளிக்கப்பட்டிருப்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கதாகும்.

★ மனோரா

★ சித்தன் கேணியாள்



திருகோணமலை மாவட்ட

அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின்

புனர்வாழ்வுப் பணிகள்

★ வ. க. பரமநாதன்



நீர் வளமும், நில வளமும் நிறைந்த திருமலையின் எழிலை அள்ளிப்பருக படையெடுத்து வந்தனர் வெளிநாட்டவர். இது அன்று நடந்த நிகழ்ச்சி. துக்கமும், விழிநீரும் சுமந்து வீதிகளில் அகதிகளாக விரட்டப்பட்ட தமிழ் மக்களை உதவி செய்யும் வெளி நாட்டு நிறுவனங்கள், நேசக் கரங்களால் அணைத்து நிற்கின்றன. இது இன்று நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்ச்சி.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நாட்களிலிருந்து, அரசியல் மாற்றங்களால் குறிப்பாக தமிழ் சமுதாயம் மிகவும் கெட்டுமையான முறையில் சீரழிக்கப்பட்டுள்ளது, சீரழிக்கப்படுகிறது. இது மறுக்கமுடியாத நிகழ்வாகிவிட்டது. இதன் உச்சக்கட்டம் 1983ஆம் ஆண்டு, யூலை மாதத் திற்குப்பின் என்று குறிப்பிடலாம். இதனை தொடர்ந்து இந்திய - இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் 1987ஆம் ஆண்டு, யூலை 29ஆந் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதன் பின் புனர்மைப்பு வேலைத்திட்டங்களை செயல்படுத்தும் வகையில் திருகோணமலை மாவட்ட சமூகசேவை நிறுவனங்கள் முனைப்பாக செயல்படத் தொடங்கின இவற்றுள் முன்னின்று உழைக்கும் நிறுவனமாக திருகோணமலை அகதிகள் நலன்புரிச்சங்கத்தை குறிப்பிடலாம். இவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க பல நிதி நிறுவனங்கள் முன்வந்தன.

வெளிநாட்டு நிறுவனங்களைப்பொறுத்தவரை கனேடிய தூதரகம், நோர்வே சர்வதேச முகவர் நிலையம் (நொரூட்), சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் லண்டன், ஒக்ஸ்-பாம்-லண்டன் என்பவையும், உள்நாடு நிதி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை கிழக்கு மாகாண புனர்வாழ்வுக் கழகம் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம் - யாழ்ப்பாணம் என்பவையும் குறிப்பிடக் கூடியவைகளாகும்.

உதவி வழங்கும் நிதி நிறுவனங்களால் வாரி வழங்கப்பட்ட நிதி மூலமாக பல குடும்பங்கள் நன்மையடைந்தள்ளன. இவர்களுக்காக திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் (தி. மா. அ. ந. ச.) பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. இச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளால் திருப்தியடைந்த மேற்கூறப்பட்ட நிறுவனங்கள் இன்னும் பல திட்டங்களை செயற்படுத்துவதற்கான நிதியினை வழங்க உறுதியளித்துள்ளமையும் நினைவு கூறப்படத்தக்கதொன்றாகும்.

உதவி வழங்கும் நிதி நிறுவனங்களைப் பற்றி தனித்தனி வகைப்படுத்தி, அவற்றினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களை விபரிப்பது மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

கனடா தூதரகம்

கனடா தூதரகத்தின் உதவியுடன் கோழிப்பண்ணை திட்டம், ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டம், குடிநீர் திட்டம், விவசாயத்திட்டம் என்பன செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பல திட்டங்கள், ஏற்கனவே திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன.

கோழிப்பண்ணை திட்டம்

திருமலை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வகையில், கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளாலும், அடக்கு முறைகளாலும் விதவைகளாக்கப்பட்ட 3,787 பேருக்கான கோழிப்பண்ணைத் திட்டத்திற்காக 5 லட்சம் ரூபாயினை வழங்கியது. இதன் முதற் கட்டமாக வழங்கப்பட்ட 3 லட்சத்து 50 ஆயிரம் மூலமாக 70 கோழிப்பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மீதி வேலைகள் இடை நிறுத்தப்படாமல் பூரணமாக முடிப்பதில் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் இறங்கியுள்ளது.

ஆழ்கடல் மீன் பிடித்திட்டம்

திருகோணமலை நகருக்கு மிக அண்மையில் அமைந்துள்ள கரையோரப் பிரதேசமான திருக்கடலூர் மீனவர்களுக்கான ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டத்திற்கென கனடா தூதரகம் 4 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாயினை வழங்கியது இப்பகுதியின் 40 குடும்பங்களுக்கான சுய தொழில் வாய்ப்பாக இதைக் கருதி 10 இயந்திரப் படகுகளும், அதற்கான மீன்பிடி உபகரணங்களையும் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் வழங்கியது. இதற்கான மொத்த செலவு 5 லட்சத்து 55 ஆயிரம் ரூபாயாகும். கனடா தூதரகம் வழங்கிய தொகை தவிர்த்த மீதியினை இச்சங்கமே ஏற்றுக் கொண்டது. மீனவர்களால் பிடிக்கப்படும் மீன் வீற்பணியில் கிடைக்கும் பணத்தின் ஒரு பகுதி கட்டாய சேமிப்பு எனும் விதிக்கமைய இச் சங்கத்தின் மூலமாக வங்கியில் தினமும் வைப்பில் இடப்படுகிறது. இதன் மூலமாக 1988 ஒக்டோபர் மாதம் 30 நி்கிசுகதி வரை சேமிப்பானது 98 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது.

இவ் ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டத்தினை சம்பிரதாய பூர்வமாக ஆரம்பித்து வைக்க 1988ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 7 நி்கிசுகதி கிளேடியன் உயர் தானியர் கிராவின் மெக்கொஸ்கி அவர்கள் திருகோணமலைக்கு அழைக்கப்பட்டார். இதனை விமரிசியாக திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தினர் முன்னின்று நடத்தினார்கள். இது இவர்களின் செயல் திட்டங்கள் செயல்வடிவம் பெறுகின்றன என்பதை நிரூபிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் என்றே கூறலாம்.

குடிநீர் திட்டம்

முதாரிலிருந்து 15 மைல் தூரத்திலுள்ளதும் திருமலைக்கு தென்மேற்காகவும் அமைந்த புளியடிச்சோலை எனும் கிராமத்திற்கு குடிநீர் திட்டத்திற்கு என கனடா தூதரகம் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாயினை வழங்கியது. 1958ம், ஆண்டு 120 மலையக குடும்பங்கள் இக்கிராமத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கான குடிநீர் பிரச்சினையை ஒரு கிணறு மட்டுமே இதுவரை காலமும் வழங்கி வந்துள்ளது. இதனை கருத்திற்கொண்ட திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச்சங்கம் ஐந்து கிணறுகளை கனடா தூதரக உதவிமூலம் அமைத்து கொடுத்துள்ளது. இக் கிணறுகளை கட்டிமுடிப்பதற்காக இச் சங்க

மானது இரண்டு பேருக்கு மேலான தொழிலிலும், ஆறு பேருக்கு செங்கல் தயாரிப்பதற்கான தொழிலிலும் பயிற்சியளித்துள்ளது. ஒரு கிணறினை கட்டி முடிப்பதற்கு 18,000 செங்கற்கல் தேவைப்பட்டன. இதற்கான செலவு வெளியிடத்திற்கு கைமாறுவது தடுக்கப்பட்டு அக்கிராமவாசிகளை சிந்திய வியர்வைக்கு பெறுமதியாகக்கப்பட்டது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட திட்டங்களுக்காக பல லட்ச ரூபாயினை வழங்கிய கனடா தூதரகம் மீண்டும் விவசாயம், ஆழ்கடல் மீன்பிடி போன்ற திட்டங்களுக்காக நிதியளித்துள்ளது. ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு ஏக்கர் வயல் செய்வதற்காக மல்லிகைத்தீவை சேர்ந்த 130 குடும்பங்களுக்காக 3 லட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாயும், திருகோணமலை பத்தாம் குறிச்சி 20 இளைஞர்களுக்கான ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டத்திற்காக ஐந்து படகுகள் வாங்குவதற்காக 2 லட்சத்து 85 ஆயிரம் ரூபாயும், பெரியகளம் கிராமத்து 88 குடும்பங்களுக்கு, உப உணவு பயிற்சி செய்கையான உழுந்து, பயறு, கச்சான், மிளகாய், வெங்காயம் போன்ற வேலைத்திட்டத்திற்காக 3 லட்சத்து 85 ஆயிரம் ரூபாயும் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்திற்கு கிடைத்துள்ளது.

நோர்வே சர்வதேச முகவர் நிலையம் (நொறுட)

நோர்வே சர்வதேச முகவர் நிலையமானது, கரைவலைத் திட்டம், ஆழ்கடல் மீன்பிடித்திட்டம், விவசாயத்திட்டம் போன்றவற்றிற்காக பல லட்ச ரூபாயினை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச்சங்கத்திற்கு வழங்கியுள்ளது.

கரைவலைத் திட்டம்

ஈச்சிலம்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள் வரும் 60 குடும்பங்களைக் கொண்ட கிராமம் புன்னையடி. இக் கிராம மக்களின் வேலை வாய்ப்பினை கருத்திற்கொண்டு 30 குடும்பங்கள் நன்மையடையும் வகையில் ஒரு கரைவலைப்படி 60 குடும்பங்களும் நன்மையடைவதற்காக இரண்டு கரைவலைத் திட்டத்தினை ஆரம்பித்துள்ளார்கள். இவ் வேலைத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றுவதற்காக திருமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்திற்கு நோர்வே சர்வதேச முகவர் நிலையம் 2 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாயினை வழங்கியது.

இதேபோல் ஈச்சிலம்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்குள் வரும் இன்ஜூர் கிராமம் கல்வடியாகும். இங்கு வாழும் 60 குடும்பங்களும் விடுவலை வீதி மீன்பிடித் தொழில் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களின் தொழில்வாய்ப்பிற்காக ஒரு வள்ளத்தில் இரண்டுபேர் சென்று மீன்பிடிக்கும் வகையில் மொத்தம் 30 வள்ளங்களும், அவற்றுக்குரிய விடுவலைகளும் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தால் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக நொராட் நிறுவனம் 4 லட்சம் ரூபாயினை வழங்கியது.

ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டம்

பூலா இராணுவ தடை முகாமில் அடைபட்டுக்கிடந்து விடுபட்டுவந்த இளைஞர்களின் வேலைவாய்ப்பினை கருத்திற்கொண்டு ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்குத் தேவையான ஆறு இயந்திரப் படகுகளும், அவற்றுக்குரிய மீன்பிடி உபகரணங்களும் வாங்குவதற்காக நொராட் நிறுவனம் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்திற்கு 3 லட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாயினை வழங்கியது. இதன் மூலம் வீரநகரை சேர்ந்த 16 இளைஞர்களுக்கு நான்கு இயந்திரப் படகுகளையும், பள்ளத்தோட்டத்தை சேர்ந்த எட்டு பேருக்கு இரண்டு இயந்திரப்படகுகளையும் இச் சங்கமானது வழங்கியுள்ளது.

விவசாயத் திட்டம்

புளியடிச்சோலை, சுங்காங்குழி கிராம மக்களுக்கு பெரும்போக வயல் செய்கைக்காகவும் நொராட் நிறுவனம் நிதி வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலமாக இவ்விரு பகுதிகளிலும் வயல் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றது. 180 குடும்பங்களைக் கொண்ட புளியடிச்சோலை மக்களுக்கு, ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு ஏக்கர் வயல் செய்வதற்காக 4,800/- வீதம் 5 லட்சத்து 81 ஆயிரத்து 760 ரூபாயினை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் வழங்கியுள்ளது. புளியடிச்சோலை வேளாண்மை நிலங்கள் அல்லைக்குள நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் நீரினை பெறும் நிலங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதற்கு எதிர்மாறாக, நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் நீரினைப் பெறமுடியாத வானம்பார்த்த வயல் நிலங்களைக் கொண்ட பகுதியே சுங்காங்குழி இங்கு வாழும் 69 குடும்பங்களுக்கும், ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு ஏக்கர் வயல் செய்வதற்காக 4,800/- வீதம் 3 லட்சத்து 34 ஆயிரத்து

512 ரூபாயினை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கமானது வழங்கியுள்ளது.

சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் லண்டன் (S C F)

சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியமானது ஆழ்கடல் மீன்பிடித் திட்டம் தவிர்ந்த அனைத்து வேலைத் திட்டங்களுக்காக பல லட்ச ரூபாயினை வழங்கியுள்ளனர்.

முள்ளிப் பொத்தானை

திருகோணமலை நகரிலிருந்து 15 மைல் தொலைவிலுள்ளதும், அயல் கிராமங்களில் சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களை கொண்டதும், 206 தமிழ் குடும்பங்களை உள்ளடக்கியதுமான பகுதியே முள்ளிப்பொத்தானையின் 9ம் கொலனியாகும். இங்கு வாழும் தமிழ் மக்கள் 1985ம், ஆண்டில் ஏற்பட்ட வன்செயலால் முற்றாக பாதிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கு தற்காலிக வீட்டு வசதியினை ஏற்படுத்துவதற்கென 1 லட்சத்து 26 ஆயிரம் ரூபாயினை சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் வழங்கியுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் இம் மக்களுக்கு தேவையான உடனடி நிவாரண பொருட்களான, பாய், தலையணி, சமையல் பாத்திரங்கள் போன்றவற்றினையும் திருகோணமலை அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் மூலமாக கொடுத்து உதவியுள்ளார்கள்.

கத்தளாய் குளத்திலிருந்து நீரினை பெறும் முள்ளிப்பொத்தானை வயல் நிலங்களில் பெரும் போக வயல் செய்கைக்காக சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் நிதி வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு ஏக்கர் வயல் செய்கைக்காக 4,800/- வீதம் இக்கிராம மக்களுக்கு உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் இப்பகுதி வேளாண்மை நிலங்களில் விதைப்பு முடிவுற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சங்குவேலி

அல்லைக்குளத்திலிருந்து நீரினைப் பெறும்வயல் நிலங்களைக்கொண்ட கிராமமே சங்குவேலி. இங்கு வாழும் 182 குடும்பங்களுக்கு, ஒரு குடும்பம் இரண்டு ஏக்கர் வயல் செய்வதற்காக 4,800/- வீதம் அனைத்துக் குடும்பங்களுக்கும் தேவையான பணத்தை சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் வழங்கியுள்ளது.

சுங்கான் குழி

இக்கிராம மக்களின் குடிநீர் பிரச்சினையை தீர்க்கும் வகையில் இரண்டு பொதுக்கிணறுகளை அமைப்பதற்காக 40 ஆயிரம் ரூபாயினை சிறுவர்

பாதுகாப்பு நிதியம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வேலைத் திட்டத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் இது கிணற்றிணையும் வெட்டி முடித்துள்ளது.

இக்கிராம மக்களின் கல்வித் தேவையைகருத் திற்கொண்டு, சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் வழங்கிய 65 ஆயிரம் ரூபாயில் பாலர்பாடசாலை ஒன்றை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கம் கட்டி முடித்துள்ளது.

திருகோணமலை அ. ந. ப. சங்கத்தின் வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பாடசாலைகளில் கடமையாற்றும் 23 தொண்டர் ஆசிரியர்களுக்கு, சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் தலா 800/- வினை வழங்கி வருகின்றது. இக் கொடுப்பனவுகள் ஆறு மாதம் வரையே வழங்கப்படும் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இவ் ஆசிரியர்களின் எதிர்கால வேதனைகளை கருத்திற்கொண்ட தி. அ. ந. ப. சங்கமானது சில திட்டங்களை முன்வைத்துள்ளது. இப்பாடசாலைகள் அமைந்துள்ள பகுதிகளில் செயற்படும் பொது நலசங்கங்கள் விவசாயத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி அதன் மூலம் பாடசாலையை தொடர்ந்து நடத்த முன்வரும் பட்சத்தில் அவற்றுக்கு கடன் உதவி வழங்கவும் தீர்மானித்தது. இதன் பிரகாரம் கடன் உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒக்ஸ் பாம் - லண்டன்

நொச்சிக்குளம் பகுதியில் வாழும் 88 குடும்பங்கள் பயனடையும் வகையில் பெரும்போக வேளாண்மைக்காக இவ் நிறுவனம் 2 லட்சத்து 34 ஆயிரம் ரூபாயினை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. இக்கிராம மக்களுக்கு இலவசை அரசு, இம்முறை பெரும்போக செய்கைக்காக பணமாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 2000/- வீதம் வழங்கியுள்ளது. இதே போல 8,800/- பெறுமதியான தேவைப்படும் பொருட்களை வழங்க நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை கவனத்திற் கொண்ட தி. மா. அ. ந. சங்கமானது இக்கிராம மக்களுக்கு இவ்வருட பெரும்போக பயிர் செய்கைக்கு உதவுவதில்லை என்றும், இத் தொகையானது சிறுபோக பயிர்ச்செய்கைக்கு வழங்கப்படும் என்றும் முடிவு செய்துள்ளது.

கிழக்கு மாகாண புனர்வாழ்வுக் கழகம்

புளியடிச் சோலை மக்களுக்காக இக் கழகம் 1988ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2 லட்சத்து 5 ஆயிரம் ரூபாயினை வழங்கியது. இதன் மூலம் சிறுபோக

பயிர்ச் செய்கையை வெற்றியுடன் முடித்து வைத்த திருகோணமலை அகதிகள் நலன்புரிச்சங்கமானது அனைத்துக் குடும்பங்களிடமிருந்து 50% பணத்தை மீள வசூலித்தது. இதன் மூலம் கிடைத்த ஒரு லட்சத்து இரண்டாயிரம் ரூபாயானது "புளியடிச்சோலை அபிவிருத்தி நிதியம்" என்ற வங்கிக் கணக்கில் இடப்பட்டுள்ளது. இவ் நிதியத்தின் மூலமாக இரண்டு சக்கர உழவு யந்திரம் ஒன்றினை வாங்கி இக்கிராம மக்களுக்கு தி. மா. அ. ந. சங்கம் வழங்கியுள்ளது. இவ்வகை செயல் திட்டங்கள் விரிவடைந்து மென்மேலும் வளர்ச்சியடைந்தால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமானது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் உயர்வு அடையும் என்பது நிர்வகியமானதாகும்.

முள்ளிப் பொத்தானை

இங்கு வாழும் 120 குடும்பங்களுக்காக இரண்டு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் ரூபாயினை தி. ப. கழகம் வழங்கியது. இப்பணமானது இக்கிராம மக்களுக்கு சிறுபோக வேளாண்மைக்காக வழங்கப்பட்டது. இவ்வேலைத்திட்டமானது முடிவடைந்ததை தொடர்ந்து திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கமானது அக்கிராம மக்களிடமிருந்து கொடுத்த பணத்தை 100% மீளப்பெற்றுக்கொண்டது. இவ் நிதியானது "முள்ளிப் பொத்தானை அபிவிருத்தி நிதியம்" என்னும் பெயரில் வங்கியில் வைப்பில் இடப்பட்டுள்ளது.

அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகம் யாழ்ப்பாணம்

இக்கழகமானது வன்செயலால் இறந்தகுடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் பண உதவியினை திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் மூலமாக வழங்கி வருகின்றது. இது மட்டுமல்லாமல் இவர்களால் வழங்கப்பட்ட முன்று இயந்திரப் படகுகளை ஆழ்கடல்மீன் பிடித் திட்டத்திற்கமைய பள்ளத்தோட்ட மீனவர்களுக்கு இரண்டும், திருக்கடலூர் மீனவர்களுக்கு ஒன்றுமாக திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச் சங்கத்தினர் வழங்கியுள்ளனர் மேலும் வள்ளம் உள்ள பதினான்கு மீனவர்களுக்கு தேவையான வலைகளையும் இக்கழகத்தின் உதவியுடன் வழங்கியுள்ளனர்.

அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்கென ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் திருகோணமலையில் பணிபுரியும் பல நிறுவனங்களின் மத்தியில் தனக்கென தனித்துவத்தைப் பேணிக்கொண்டு செயல்படும் திருகோணமலை மாவட்ட அகதிகள் நலன்புரிச்சங்கத்தினர்பல இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் தனது சேவையைத் திறம்படச் செய்தது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

மச்சான்!

போனூளடா மச்சான் போனூளே எந்தன்
'பொண்டில்' வெளிநாடு போனூளே!
தானாகவே மச்சான் சமையல் செய்கிறேன்
தன்னந்தனியாக வாழுகிறேன்!

கட்டி ஒரு மாசம் போகமுதல் அவள்
கண்காணச் சீமைக்குப் போனூளே!
விட்டிருந்தே விட்டுவேலைகள் செய்கிறேன்
வேதனைதான் மச்சான் சோதனைதான்!

தும்புக்கட்டில் தும்பும் இல்லையடா அதைத்
தூக்கிப் பழக்கமும் இல்லையடா!
வெம்புகிறேன் முற்றம் கூட்டும் சருகுகள்
விளக்குமாற்றில் விலகுமடா!

புளி உமிக்கரி போட்டு விளக்கினும்
போகாது செம்பின் களிம்புகளே!
வெளியிற்சொல்ல முடிந்திடுமோ மிக
வெட்கமடா மச்சான் துக்கமடா!

கறிகள் ஒன்றிலே உப்புறைக்கும் நல்ல
காரங்கள் ஒன்றில் மிகுந்திருக்கும்!
வெறிதரும் புளிஒன்றிருக்கும் இந்த
விருந்தை வேறெவர் உண்டிடுவார்?

உண்டிடவும் மனம் இல்லையடா மச்சான்
உறக்கமும் வருதில்லையடா!
கண்டிடவே மனம் நாடுதடா வெளிக்
கப்பல் பறந்திடும் வேளைசெல்லாம்!

புகைப்படத்தை வழிபடுவேன் அவள்
போன திசையினைக் கும்பிடுவேன்!
நகைப்பதை இனிக்கண்டிடுமோர் புது
நான்வருமோ விரைவாய் வருமோ?

காகவருமெனக் காத்திருந்தேன் இன்றேல்
கத்திக்கிளம்பிப் பறத்திருப்பேன்!
பேசுமச்சான் எந்தன் பித்தந்தெளிந்திடப்
பெண்ணைல் உழைத்துண்ணும் பேயனையே!

இலக்கியக் குழவிகளும் இனிய நினைவுகளும்

— க. க. கணகராசா —

ஈன்ற பின்பும் அழகு பொலிந்து முதிர், தான்முதிராத்தன்மையளாய இளந்தலைவியானவள், மழலை மொழியும் மகவை வாரியெடுத்து வாஞ்சைபெருக, செம்பட்டுத் தளிர்க்கண்ணத்தில் முத்தமிட்டு, முலைப்பால் நாலும், சிலப்பூர்ந்த—பவளச்செங்கனி வாயினால் முத்தம் தரக்கேட்டு மீட்டும் கொஞ்சதலால் குதூகனித்து மகிழ்ந்தாள்! பெறவேண்டிய பதினாறு செல்வங்களிற் பெறற்கரிய சந்தான—பிள்ளைச் செல்வத்தை அடைந்த பெருமையிற் பூரித்தாள்! இளஞ்சேயின் தெய்வீக அழகிலே அசைவிலே, சிரிப்பிலே, அழகையிலே, மழலைமொழியிலே, தளர் நடையிலே இவ்வாறான ஒவ்வொரு செயலிலும் உள்ளம் பரிந்து சொக்க, முத்தம் புரிந்து இன்பக்கிளர்ச்சி எய்தினாள்! “அமுத பிள்ளைக்கே பாலுணவளிப்பாள் அண்ணையென்பார்கள், அழவனியில்லாக் கொழுது நேர் சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்” என்பது வள்ளலார் வாக்கு. ஆயின் இங்கே குழவி அழவனியில்லாததன்று! ஆசை—பாசம்—அன்பைக் குழைத்துச் சொரிந்து, குலாவி மகிழ்ந்து பசியினால் அழுவதற்கு இடமே தராது, அடிக்கடி வெம்முலையமுது அருந்தி இன்புறும் அத்தாய், பிரீதியுடன் உண்ணும் மகவை உவகையுடன் நோக்க அதுகண்ட இளஞ்சேய்பால் சுவைத்தலை மறந்துவிட்டு—நகிற்கண் சுரந்த பாற்றுளிகள் கடைவாயினிற் சிந்த, பதுமக் கை, காலைகளை வேகமுற அசைத்துவைத்து, தாய்முகம் பார்த்துச் சிரித்து மழலையமுதம் உதிர்க்க, அத்தெய்வீக நகை கண்டு, குதலை மொழி மடுத்த தாய், உள்ளமெல்லாம் குழைந்து, இளனி உருகி, பாசம் பீறிட மகவை எடுத்தணைத்து உச்சி முடிந்து, முத்தம் தர

அங்கே உருவாகிவிட்ட உறவுக்கும் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் ஈடுகாட்ட—இணைசொல்ல இவ் உலகில் எதுவுமே எங்குமே இல்லை.

பிள்ளைப் பாசத்திலும், மழலையின் லீலைகளிலும் சொக்கி நின்ற இளம்பிடி போன்ற அவ்விளந்தலைவிமட்டுமா குழந்தைச் செல்வத்தினால் இன்புற்று மகிழ்ந்தாள்? இல்லை! புலவர்கள், அறிஞர்கள், பக்தர்கள், மகான்கள் யாவருமே மழலைகளின் செயல்களிலும் குதலை மொழிகளிலும் மனது மயங்கி குழந்தைகளைப் பாடிப் போற்றியுள்ளனர். இறைவனையே குழந்தை வடிவில் கடவுளாகக் கண்டு பாடி போற்றி வணங்கி புளகிதமுற்று அருள்வேண்டி நின்றனர்! கடவுளர்களை, அரசர்களை, மகான்களை, பக்தர்களை குழந்தைகளாகப் பாவித்து, அவர்களது சிறு பருவ நிகழ்ச்சிகளை—செயல்களை அழகிய இனிய தமிழில் சுவை ததும்பப்பாடி மகிழ்வதை ‘பிள்ளைத்தமிழ்’ என்பர். பிறந்த இரண்டாம் திங்களில் இருந்து நான்கு ஆண்டுகள் வரை நிகழும் குழந்தையின் செயல்களை காப்புப் பருவம், செங்கிரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம், வருகைப்பருவம், அம்புனிப்பருவம், சிற்றிற்பருவம், சிறுபறைப்பருவம், சிறுதேர்ப்பருவம் ஆகிய பத்துப்பருவங்களில் (பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழாயின் இறுதி மூன்றும் அம்மாலை, நீராடல், ஊசற்பருவங்களாக அமையும்) அடுக்கிப்பாடி கற்போரை உவக்கச்செய்வது! தளிர்மேனிக் குழந்தையானது ஐந்தாம் மாதத்தில் ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தான்றி தலை நிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடுவதை செங்கிரை ஆகும் பருவத்துச்செயலாகக் கூறுவர்.

குமரகுருபர அடிகள் பாலமுருகனின் செங்கிரை ஆடும் பருவத்து நிகழ்ச்சியை பின்வரும் பாடல் மூலம் அழகாகக் காட்டுகின்றார்.

“செம்பொன் அடிச்சிறு கிண்கிணியோடு
 சிலம்பு கலந்தாடத்
 திருவரை அரைஞாண் அரைமணியொடு
 மொளி திகழரை வடம் ஆடப்
 பைம்பொன் அசும்பிய தொந்தியொடுஞ்சிறு
 பண்டி சரிந்தாடப்
 பட்ட நுதற்பொலி பொட்டொடு வட்டச்
 சுட்டி பதிந்தாடக்
ஆடுக செங்கிரை”

குழந்தை அசைகின்றது! ஆடுகிறது! அதன் பிஞ்சுக் கால்கள் அசைகின்றன! அதிலே செம்பொன்னூற் செய்யப்பெற்ற கிண்கிணிகளோடு சிலம்பு ஆடுகின்றது! மிருதுவான அரை அசைகின்றது! அரையிலே உடைமணியோடு அரைநாணும் ஒளிசிந்தும் அரைவடங்கனும் ஆடுகின்றன! பசிய பொன்போல் பட்டொளி வீசும் தொந்தி அசைகின்றது! சிறு வயிறும் சரிந்து ஆடுகின்றது! பொலிந்து விளங்கும் பொட்டுடனும் பட்டத்துடனும் நெற்றி அசைகின்றது! அதிலே பதிந்த வட்டவடிவமான சுட்டிகையும் ஆடுகின்றது! காதுகள் அசைகின்றன! அவற்றில் குழை—குண்டலங்கள் ஆடுகின்றன! சுட்டிய உச்சிக் கொண்டையும், உச்சியும் ஒளிவீசும் முத்துக்களுடன் அசைகின்றது! பாதாதி கேசமுள்ள உறுப்புக்கள் யாவும் ஆடிட அழகிய பவளம் போன்ற திருமேனியும் ஆடுகின்றது! ஐந்தாம் திங்களில் தலை நிமிர்த்தி ஆடும் இக்குழந்தையின் செயல்களைக் கண்டுகளிக்க உண்மையில் இரு கண்கள் போதாவன்றோ?

ஓராண்டகவை எய்திய குழந்தையின் வருகைப் பருவத்து நிகழும் செயல்களை ‘பசழிக் கூத்தர்’ என்னும் புலவர் பெருமான் பின்வருமாறு பாடி மகிழ்கின்றார்.

“எள்ளத்தனை வந் துறுபகிக்கும் இரகிகிப்
 பரந்து சிறுபண்டி
 எக்கிக் குழைந்து மணித்துவரவாய் இதழைக்
 குவித்து விரித்தமுது
 துள்ளித் துடித்துப் புடைபெயர்ந்து தொட்டில்
 உதைந்து பெருவிரலைச்
 சுவைத்து கடைவாய் நீரொழுகத் தோளின்
 மகரக் குழை தவழ
 மெள்ளத் தவழ்ந்து குறுமுரல் விளைத்து மடியின்
 மீதிருந்து
 விம்மிப் பொருமி முகம்பார்த்து.....
 வருகவே”

இதோ ஒரு குழந்தை அழுகின்றது! அழகாக அழுகின்றது!

புத்தம்புதிய செங்கழுநீர் மலர் போன்ற அழகிய கண்களிடையே நீர் ததும்பி நிற்க, அழகிய செந்தாமரை மலர்போலும் மென்பிஞ்சுக் கைகளினால் அம்மலர்க்க்கண்களைப் பிசைந்து கசக்க, ததும்பித் துளும்பிய நீரானது பூம்பட்டுக் கன்னங்களிலும், மலர்க்கைகளிலும் வடிந்து பரவ, வண்ணம் மிக்க மென்மை வாய்ந்த மலர்போன்ற செங்கனிவாயின் ஒளிகாந்தும் மணிபோன்ற இதழ்களானது விம்மிப் புடைத்துத் துடிக்க, பூவினுட் பிறந்தோனாகிய பிரம்மனது நாவினுட் பிறந்த எண்ணற்ற வேதமறை ஒலி பெருகிட உலகுயிர்கள் எல்லாம் கடைத்தேறிவிட நெறிகண்டதன்மையிற் குதூகலமடைய, புண்ணியங்கள் அனைத்தும் திரண்டு ஒரு கன்றாக உருப்பெற்றதை அணையவராகிய தாம் பொருமி அழுது அருளினார்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள், திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் மூன்று வயதிலே ஞானப்பால் வேண்டி அழுதமையை இவ்வாறு மலர்களால் அர்ச்சித்து உவக்கின்றார். பாடல் இதோ;

“கண்மலர்கள் நீர்ததும்பக் கைமலர்களால்
 பிசைந்து
 வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய் மணி அதரம்
 புடைதுடிப்ப
 எண்ணில் மறை ஒலி பெருக எவ்வயிரும்
 குதூகலிப்பப்
 புண்ணியக் கன்று அணையவர்தாம் பொருமி
 அழுது அருளினார்”
 — பெரிய புராணம் —

கண்மலர்கள், கைமலர்கள், வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய், மணி அதரம், புண்ணியக் கன்று, போன்ற கன்னிப் புண்ணியத் தமிழ்ச் சொற்களால் அப்பிஞ்சுக் குழந்தையின் அழகையைப் பாடியேந்திப் பரவி புளகிதமடைந்ததைப் படிக்குந்தோறும் எமக்கும் பரவசமுண்டாகின்றதன்றோ?

முப்பாலால் நாற்பால் கூறும் வள்ளுவப் பெருந்தகையும், குழந்தைச் செல்வத்தின் பெருஞ்சிறப்பையும் அதுவினைவிக்கும் பேரின்பத்தையும், சுவைபடக் கூறுகின்றார்.

“அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
 சிறுகை யளாவிய கூழ்”
 “மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கிண்ப” மந்திர
 சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு.

“குழவினி தியாழினி தென்பதம் மக்களை
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.”

ஆகிய குறட்பாக்களைக் கற்குந்தோறும்
மகத்துவம் மிக்க மழலையின் பத்திற்றினைக்கின்
றேம். பொய்யாமொழியார் கூறும்யதார்த்த
பூர்வமான இன்பம் அனுபவத்தாலேயே உணர
முடியும்!

மேலும்,

“கருவி மாமுகிற் சொழுந்தெனக் கண்கவர்
மேனி
திருவில் கான்றொளி சிந்திடச்
செய்யதாமரைக்கணை
அருள் பொழிந்திட அற்புதக்
குழவியாய்த் தோன்றும்
விரைசெய் பூந்துழாய் விமலனைக்
கண்டனர், வியந்தார்”

என, மாமுகிற் கொழுந்தென அற்புதக் குழ
வியா யவதரித்த கண்ணனின் குழந்தை வடிவை,
‘செவ்வை சூடுவார்’ பாசுவதத்திலும்,

“குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிதே
மழலையைக் கேட்டல் அமிழ்தின் இனிதே...”

என ‘இனியவை நாற்பதிலே’
பூதஞ் சேந்தனாரும்,

“செவ்வாய்க்குதலை மெய்பெருமழலை
சிந்துபு சின்னீர் ஐம்படை நனைப்ப
அற்றம் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்
தொடுத்த மணிக்கோவை உடுப்பொடு
துயல்வர
தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூண் புதல்வரை”

என ‘மணிமேகலையிலே’, தண்டமிழாசான்
சித்தலைச் சாத்தனாரும்,

“.....தாமரைத்தாதின அல்லி அயல் இதழ்
புரையும்
மாசில் அங்கை மணிமருள் அவ்வாய்
நாவொடு நவிலா நசைபடு திஞ்சொல்
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப்
புதல்வனை”

என ‘அகநானூற்றிலே’ சகலாசனாரும்
மகளிர்கள் சேனை தரவணையாடை
மண்படவுந்தியு
தைந்து நலிழ்ந்து மடமயில் கொங்கை
யமுதமருந்தி
யோரறி வீரறிவாசி வளர்ந்து —

ஒளிநகையூறல் இதழ் மடவாரும் உவந்து
முகந்திட
வந்து தவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலை
மொழிந்து
வாவிரு போர்வென நாமம் விளம்ப—
உடைமணியாடை யரைவடமாட உண்பவர்
தின்பவர்
தங்களோடுண்டு தெருவினிருந்து புழுதி
யனைந்து
தேடிய பாலரோ டோடி நடந்து—

என ‘உடற்கூற்று வண்ணத்திலே’
பட்டினத் தடிகளும்

“.....ஈன்ற பொற்பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி
அறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடல்அழக் குன்றுஅழக் குர்அழ
விம்மி அழும்
குருந்தை

என ‘சுந்தரலங்காரத்திலே’
அருணகிரியாரும்.

“சினப்புவிவ ளர்ப்பதொர்
சிறப்புவிபு மொத்தே”
“அனைத்தறமும் ஒக்க அடி
வைக்க அடி வைத்தே
அறத்தொடும் றத்துறை
நடக்க நடை கற்றே”
“சொற்கடெ ரியத்தனது
சொற்கடெரி வித்தே”

என ‘கலிங்கத்துப் பரணி’யிலே
சயங்கொண்டாரும்

“வந்துபிறந்து ளெருமிளந்திங்கள்
கொந்து முகிழாக் கொழுங்
கொழுந்து — பைந்தழைத்
தோகைதொடா மஞ்ஞை குடுண்டு
தோற்றவன்மேல்
வாலக புனைய வளர்கரும்பு
— கோகுலத்தின்
பிள்ளை யிளவண்ணப் பேடை பிறந்தணிய
கிள்ளை பவளங் கிளைத்த கிளை — கள்ளம்
தெரியாப் பெருங்கட் சிறு தேறல்”

என ‘விகிரம சோழனுலாலிலே’
ஒட்டக் கூத்தரும்

“பொன்னுடைய ரேனும்
புகமுடையரேனும் மற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ
— இன்னடிசித்

புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாலுஞ்
செய்யவாய்
மக்களை யிங்கில்லா தவர்”

என ‘நளன் காவியத்திலே’ புகழேந்தியா
கும், இன்னும் எத்தனையோ பேரிலக்கியங்கள்,
சிற்றிலக்கியங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள்,
பாடல்களில் கவிஞர்களும், புலவர்களும் மழலைச்
செல்வத்தைப் போற்றிப் பாடி மகிழ்ந்து எம்
மையும் இன்புறச் செய்துள்ளனர்.

நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்
மீழலை மீழ்றும் மழலையரை நாவீறு பெற்ற
நல்லிசைப் புலவோர்கள் பாடிப் போற்றி மகிழ்ந்
தனராயின் சொந்த வயிற்றிலே, பாரந்தாங்கி,
சுமந்து நொந்து பெற்று பாலாட்டிச் சீராட்டும்
அன்னை குதலைமொழி மழலையைக் கொஞ்சிக்
குலாவியடையும் இன்பத்திற்கும் சொரியும்
பாச உணர்வுக்கும் ஈடு இணை மட்டுமல்ல எடுத்
துச் சொல்ல வார்த்தைகளும் இல்லையன்றே!
இவ்விளந்தலைவியோ திருமணமாகி நீண்ட நாட்
களாக குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதிருந்து
ஊராரின் அலர்தூற்றறுக்கு ஆளாகி, நெஞ்
சிலே குறை சுமந்து திரிந்து எல்லாம் இருந்தும்
இல்லாதவள்போல் ஏங்கி உயிர்த்து வாழ்
நானைக் கழித்து வந்தவள்! புறநானூற்றுப் பாட
லொன்று குழந்தையிலாக் குறையுடைய வாழ்க்
கையைப் பற்றிக் கூறுகின்றது!

“படைப்புப்பல படைத்துப்
பலரோ ஞ்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வர் ஆயினும்
இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் தழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்ந்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழு நாளே”

அடையவேண்டிய பல வகைச் செல்வ வளங்
களும் பெற்று உற்றம் சுற்றம் முதலிய பல
ரோடுண்கின்ற மிகப் பெருஞ் செல்வமுடைய
போகசெல்வர் ஆயினும், உண்ணும் வேளைகளில்
நடுவிலும் இடையிலும் பக்கவிலும் தம் சிறு சிறு
பாதங்களால் குறு குறு நடை பயின்று, அழகிய
சிறு கைகளை முன்னே நீட்டி உணவு கேட்டும்,
வாங்கியதை வட்டிலிலே போட்டும், பின்னர்
அதைத் தொட்டெடுத்தும், வாயிற் கவ்வியும்,
வட்டிலமுதைக் குழைத்தும், நெய்மணக்கின்ற
சோற்றை தம் மெய்யிலே படச் சிந்தியும் செய்

கின்ற மழலைச் செயல்களால் மனத்தை மயக்கி
இன்புறச் செய்யும் மக்களை இல்லாதவர்களாக
இருப்பின் அவர்களது வாழ்நாட்கள் எவ்வித
பயனுமற்றதாகும்.

தலைவனும் தானும் செம்புலப் பெயல் நீர்
போல அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்திருந்தும்,
குழந்தைச் செல்வத்திற்காக செய்த வேண்டதல்
களும் பிரார்த்தனைகளும் எத்தனை எத்தனையோ!
மருத்துவங்கள் பத்தியங்கள் எத்தனையோ! அயல்
வீட்டுப்பிள்ளை அணித்தாகும் போது காட்டும்
ஆதரவு எத்தனை நாளைக்கு? யாவற்றையும் புறந்
தள்ளி உண்மை உறவாட, பாசத்தைச் சொரிய,
அன்புகாட்டி ஆதரவு நல்க குலாகியிருந்து ஆவ
லுடன் சருவுயிர்த்தாள் அம்மகவை! இன்று
உல்கமெலாம் ஹென்றெடுத்து விட்டவள்போல்
தாய்மைப் பேறடைந்து பூரித்திருந்தாள்! தளர்பு
தளர்பு ஓடும் அப் பூங்கண் புதல்வனை தாவிச்
சென்று அள்ளியெடுத்து, தன் மார்பகத்திலே
அவனது சிறு வயிறு பொருந்த அனைத்து,
பலளவொளி வீசும் மணிபுரை செவ்வாயில்
முத்தமிட்டு, தன் கன்னத்துடன் குழந்தை
கன்னம் சேர்க்க, அம்மழலை செந்தாமரை
போலும் சிறு கால்களினால், பெற்ற வயிற்றிலே
உதைய சுமந்திருந்த காலத்தில் துளித் துளித்
கால்களினால் உள்ளிருந்து உதைந்ததை ஒரு
கணம் நினைவுகூர்ந்த அத்தாய், குழந்தையின்
துடிக்கின்ற கால்களை ஆஸ்சயுடன் ஒரு கையாற்
பிடித்தனைக்க மழலை உவகையாற் சிரிப்பைச்
சிந்த தானும் பெருமையாற் சேர்ந்து சிரித்
தாள்! அவளும் ஒரு குழந்தையானாள்!

பொருள்வயின் சென்றிருந்த தலைவன் மீண்டு
வந்து இல்லம் சேர்கையில் இக்காட்சி தென்
படவே, தலைவியிடம் காதல் மிக்கூர்ந்து வர,
குழவியிடம் பாசவன்பு பெருகி வளர அவ்வினிய
காட்சியை சிறுபொழுது இரசித்து நிற்கையில்
அவனது எண்ணவலைகள் பின்னோக்கிச் சென்று
திருமண நாள் நிகழ்ச்சிகளில் நிலைக்கண! அற்றை
ஞான்று தனித்தவோர் இல்லிலே பஞ்சணப்
படுக்கையிற் பலளக் கொடிபோல், பட்டுப் புட
வைக்குள் துவண்டு முடங்கி, நாணிக்கோணி, அச்
சம் கலந்த பார்வையுடன் அமைதியாகக் கிடந்த
அம்மடமங்கையா இவ்விளந்தாய்? தோழிகளின்
பரிசுசிப்பிற்கும் போற்றுதல்களுக்கும் ஆற்றாது.
கவிழ்ந்த தலை நிமிராது சித்திரப் பொற்பாவை
போன்றிருந்த அவளா இன்று மழலையுடன் தலை
நிமிர்ந்து ஆனந்த சாகரத்தில் நீச்சலடிக்கும் இத்
தாய்! அன்றி, மகவீண் மங்கையர்களின் மறு
மலர்ச்சி தான் இதுவோ? அன்றைய நாட் காட்
சிகள் மேலும் நினைவுத் திரையிலே நிழலிட்டன.

உழுத்தம் பருப்பும் கறிகண்டும் நன்றாகவே சேர்ந்த பச்சரிசிப் பொங்கல், பதமானசோற்றுத் திரர்கள் பெருமளவில் ஒரு பக்கவில் இருக்கவும், நிரைநிரையாக கால்களிட்டு அமைக்கப்பட்ட பெரிய குளிர்தக நித்திலப்பூம் பங்கர் குளிர் நிழற் றவும், அதன் கீழே பரப்பப்பட்டுள்ள வெண்மண லும், பொருத்தப்பட்ட ஒளி விளக்குகளும், தொடுக்கப்பட்ட பூமாலைகள் முத்து மாலைகளும், அழகு செய்யவும், இருள் நீங்கிக் கவின் விளங்கும் காலைப் பொழுதில் கிரகதோஷங்கள் நீங்கியதும் சந்திரன் உரோகினியைச் சேர்ந்ததமான நல் முகூர்த்த வேளையிலே திருமண நிகழ்ச்சிகள் ஆரம் பமாகின. தலையிலே நீர்க்குடமேந்தியபெண்களும் கைகளிலே புதிய அகன்ற கலங்களைக்கொண்ட பெண்களும் ஆரவாரஞ் செய்யவும். முதிய பெண் கள் முன்பின்னாக நின்றுமுறை மறையாக நீர்க் குடங்களைத் தரவும். புதல்வர்களைப் பெற்ற, தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடைய, தூய அணிகள் அணிந்த மகளிர் நால்வர் கூடி, “கற்பி னீன்றும் வழுவாது ஒழுகி, கணவனுக்கு நல்பல உதவிகளும் பணிவிடைகளும் செய்து, கொண்ட வன் விரும்பும் பெரும்பெண்ணாக வாழ்வாயாக!” என்று வாழ்த்தி, மணமகள் தலையிலே ஊற்றிய நீருடன் சொரிந்த அறுகும் நெல்லும் பூக்களும் இருண்ட கூந்தலிலே தங்கி நிற்க, நீர்வார்த்தலு டன் ஆரம்பமான கலியாண வைபவம் இனிதே நிறைவேறியது. பின்னர் தோழியர் களும் உறவினர்களும் ஆரவார ஒலிகளுடன்விரை வாகப் புகுந்து “பெரிய இல்லக் கிழத்தியாகவாழ் வாயாக” என மணமகளை வாழ்த்தி தனித்த இல் ஒன்றிலே விட்டனர். அமைதி தவழ்கின்ற இன்பச் சூழல் நிறைந்த அவ்விடத்துத் தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் வீளக்குகள் எரிய, தூபங் கமழ, மலர்கள் பரப்பிய துயிலணைமேல்—மென் பஞ்சணைச் சேக் கையின்மேல், பெண்மைக் குணங்கள் நான்கும் ஒருருப்பெற்ற பொற்பதுமை போன்ற மணமகன் பரவசத்துடன் புதுப்பட்டு ஆடைக்குள் முதுகை வளைத்து ஒடுங்கிக் கிடந்தான்! அந்நேரம் அவ் விடம் புகுந்த தான், அவள் பொன்னுடைசைச் சுற் றிய பட்டின் மேலாக ஒரு புறம் தழுவி, முயங்கல் விருப்புடன் அவள்முகம் மறைத்திருந்த திரையை விலக்கவும், அவ்வமயம் அவள் அஞ்சி நடுங்கி பெருமூச்சு விடவும், அக்காலை அவளின் உள்ளத் தெழுந்த உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் முழு தும் அறியும் அவாவுடன் அன்பு செய்தல் என்பது முழுமையாகத் தன்வயப் படுத்தல் என்பதற் கிணங்க—அன்பே! இப்போது—இந்தக் கணத் திலே உன் நெஞ்சத்தெழுந்த எண்ணங்களையாவை என்பதை எதுவும் ஒளிக்காமல் எனக்கு உரைப் பாயாக என்று கேட்க; மானின் மடங்கொண்ட

தும் செருக்குடைத்துமான பார்வையையுடையவ றும், செறிந்த கூந்தலுடையவரும் மாமை நிறத் தவளமாதிய அம்மணப்பெண் செஞ்சுடர்போலும் ஒளிமிகந்த குழையானது வளம்மிக்க காதிலே அசைந்தாட உள்ளம் மலிந்த உவகை வரப்பெற்ற வளாய், தன் முகத்தைக் கவிழ்த்து மந்தகாசக் குறியுடன் வணங்கினள்!

இத்திருமணக் காட்சியை ‘நல்லாலூர் கீழார்’ என்னும் புலவர் பெருமான் 31 வரிகள் கொண்ட அகப் பொருட் பாடலாகப் பாடியுள்ளார்,

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை
.....
புதல்வர்ப் பயந்த திதலையல் வயிற்று
வாவிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்
“கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப்
பெற்றோன் பெட்கும் பிணையை ஆக” என
நீரொடு சொரிந்த ஈரிதழ் அலரி
பல்வீருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க
.....“பேரில் கிழத்தி ஆக” எனத் தமர்தர
ஓர் இல் கூடிய உடன் புணர் கண்குல்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக்க விலக்கத்து
ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர்புறம் தழீஇ
முயங்கல் விருப்பொடு முகம் புதை திறப்ப
அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை “யாழ நின்
நெஞ்சம் படர்ந்தது எஞ்சாது உரை” என
.....ஒடுங்கிரோதி மா அ யோ ளே!

(அகநானூறு களிற்றியானை நிரையில் இப்பாடலைக் காணலாம்)

இவ்வண்ணம் திருமணகாலத்துத் தலைவியை யும், இன்று மழையுடன் மகிழ்ந்துலவும் இளந் தாயாகி விட்ட தன் தலைவியையும் மனத்திரை யிற் கண்டு களிக்க மிகச் சில கணப் பொழுதுகளே சென்றிருந்தன.

இந்நேரம் தலைவி அவனைக் கண்டாள். ஆவல் பொங்கிட உள்ளம் உவகையற குழந்தையுடன் விரைந்தோடி வந்து தலைவனின் கையில் மழலை யைத் தந்து அவனைப் பற்றிக்கொள்ள, துடிப்புடன் விளையாடும் மழலையின் மணிபுரை செவ்வாய்மார் பகம் சிவணப் புல்லி, முத்தமீய்ந்து குறிப்புடன் தலைவியை நோக்க, அவளோ சரளப் பல்வரிசை ஒளி சிந்தப் புன்னகைத்து இருவரையும் அழைத்து உள்ளே சென்றாள்.

பொருளிட்டற் பொருட்டுச் செல்கையிலுண் டாய விடர்களையும் தானடைந்த வின்னல்களையும் யாவற்றையும் வென்று சென்று மீண்டமை யையும் தன்னிளந் தலைவிக்கு எடுத்துரைத்து வந் தான் தலைவன்! அவ்வது துணிகரத்தன்மையை

தலைவி முன்பே அறிவாள்! பயணத்தின் போது அவனுக்கேற்பட்ட துன்பங்களைக் கேட்டு வந்த அவளுக்கு, திருமணத்தின் முன் தம் காதல் வாழ்க்கைக் காலத்தில், இடர்மிகுந்த பாதை வழியே, இரவு நேரத்திலே தன்னந்தனியானாக, கனவாகத் தன்னைச் சந்திக்க வரும் வேளைகளில், துயர்மலிந்த அப் வழியில் நடக்கையில் அவள் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொருபடிக்கும் தன் நெஞ்சு ஏங்கியதை எண்ணினாள். தலைவன் தன் பிரயாணச் செய்தி களைச் சொல்லி வருகையில் தலைவி தம் காதல் வாழ்க்கைக் காலத்துக் கனவுலகில் சஞ்சரித்தாள்!

அமைதி ஆட்சிபுரிந்த—நிசப்தமான—ஆனந்தத்துயர் விளைத்த—இன்ப நினைவுகள் இடர் செய்த—இனிய இரவுகளில் ஓர் இரவு!

சிறுகாடுகள் செறிந்த மலைவழி! பெருமழை! காதல்வேகம் உந்த அவ்வழியால் வரும் தலைவன்! அவன் வருகைக்காக ஆவலுற்றுக் காத்திருக்கும் தலைவி! வழியில் தலைவனின் பாதங்களுக்கு விளையும் இடர்களுக்கு ஏங்கி மயங்கும் அவளது நெஞ்சு—“இதன் காரணம் என்ன?” எனக் கேட்கின்றாள் தோழியிடம்.

தோழியே! அம்பலங்களின் ஆரவார ஒலி அடங்கிவிட வீடுகளிலுள்ளோர் துயில் செய்கின்றனர். நடு யாமப் பொழுதானது கொல்லுதற்கிணையான கொடுமையுடன் வரும் வேளை காமம் செறிந்து முதிர்ந்து, எல்லையற்ற கடலிலும் பார்க்கப் பரந்து எல்லையைக் கடந்து செல்லும்! யாம் இந்த நிலையை அடைந்து இருக்கின்றோம். ஆனால் நமது நல்ல நெஞ்சுமானது என்னையும் கேளாது உன்னையும் உசாவாது நீங்கிச் சென்று விட்டது! எங்கேயென்று அறியாயா? நம் தலைவன் வரும் இவ்வேளை வந்துகொண்டிருக்கும் வழி காள் உனக்குத் தெரியுமோ! சிறு காடுகள் அடர்ந்த மலை வழி யானையின் முதுகுப் புறத்திலுள்ள கயிற்றுத் தழும்பு எப்படி இருக்குமோ அதேபோல மலையின் கண் அமைந்த ஒடுங்கிய சிறு வழி மாரி வானத்துச் சூல் கொண்ட மேகம் பொழிந்திட்ட நீரானது, முழக்கத்திடையே, வன்புலமாகிய அக் குறிஞ்சி நிலத்தில் ஆடவியல்பை அறியாத ஒரு பெண் போல வேண்டிய இடங்களுக்கு செல்லாம் விரைந்தோடும். அணைகளுக்குள் நிறைந்த வெள்ளம், ஊடலின் இயற்கையை அறியாத ஒருத்தி தன் கணவனைக் கடந்து நீங்கிச் செல்வதைப் போல அணைகளை உடைத்துப் பாயும் ஊடலைத் தாம் உணர்த்தவும் உணராத மகளிரைச் சமாதானம் செய்ய முயலும் கணவரின் ஆசை வெள்ளத்தைப்போல வெள்ளம் பெருகும்! படு குழிகளைக் கொண்ட அவ்வழியில் குவளைப் பூக்

களைச் சூடிய, காட்டு நாட்டினையுடைய, நம் தலைவன் இருளிலே எடுத்து வைக்கின்ற அடிகளில் தளர்கின்ற அடிகளைப் பார்த்து அதைத் தாங்கி நிற்கும் பொருட்டு நெஞ்சு சென்று விட்டது. இஃது எதனால்? எனத் தோழியுடன் வியந்ததை இப்பொழுது எண்ணி வியந்தாள்!

தலைவனின் தளரடி தாங்கும் பொருட்டு ஒரு தலைவியின் நெஞ்சம் சென்றதை சங்கப் புலவராகிய கபிலர் பின்வரும் பாடலால் காட்டுகின்றார்.

“மன்றுபா டவிற்து மணைமடிந்தன்றே

.....
இன்னமாகவும் நன்னர் நெஞ்சம்
என்றெடும் நின்றெடும் சூழாது கைம்மிக்
.....மாரி வானத் தலைஇ நீர்வார்பு
இட்டருங் கண்ண படுகுழி யியவின்
இருளிட மிதிப்புழி நோக்கியவர்
தளரடி தாங்கிய சென்ற தின்றே.”

தலைவனின் அடிகள் தாங்க நெஞ்சு சென்று விட்டது. அவளின் கண்களோ அவள் உறுப்புக் களையே தலைவன் நினைவுடன் நோக்கி நின்று அவளைத் தின்கின்றன. நெஞ்சே நீ இலகுவாக அவரிடம் சென்று விட்டாய்! அவரைக் காணும் ஆவலினால் இந்தக் கண்களானது என்னைப் பிடுங்கித் தின்கின்றன. ஆகவே இக் கண்களையும் நீ கூட்டிச் செல்வாய் என நெஞ்சோடு கிளக்கின்றாள்! வள்ளுவரும் கூறுகின்றார்.

“கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே

இவை என்னைத் தின்னும் அவர்க்காண லுற்று”

பகலிலே, தலைவன் உருவத்தை தீட்டிய கிழியிலே கண்டும், இரவிலே கனவு தரக் கண்டும் மகிழ்ந்த அம் மங்கையின் நெஞ்சம், தளரடி தாங்கச் சென்றுவிட, கண்கள் தன்னைத் தின்பதாக நெஞ்சுக்குக் கூறுகின்றாள்! அப்படித் தலைவனைக் காணும் அவாவுற்ற கண்களின் தன்மை தான் என்னே?

கூத்தர் கூறுகின்றார்.

“கருமை எறித்துக் கடைபோ

யிருபுடைய மெல்லை குறித்துக் குழையளவுங் கொண்டு—மறித்து மதர்த்து வரிபரந்து மைந்தர் மனங்களை பதைத்து விழ நிறத்திற் பட்டுத்—ததைத்த கழுநீர் மலரின் கவினழித்து மானின் விழி நீர்மை வாய்த்த விழியாள்.

கருமைநிறம் படர்ந்து, நீண்டு, இரண்டுபக்க
லும்காதளவும் சென்று எல்லை குறித்து, மறித்து,
வன்மை கொண்டு வரிபரந்து, இளைஞர் நெஞ்
சங்கள் பதைபதைத்து விழுந்தேங்க அவர்களது
உள்ளமாகிய உயிர் நிலையிலே தைத்து இதழ்
கள் அடர்ந்த கழுநீர் மலரின் வனப்பை அழித்து
மானின் விழித் தன்மை வாய்ந்த விழிகள்! இந்
நீர்மை வாய்ந்த விழிகள் தலைவனைக் காணத்
தாகம் கொள்ள, நெஞ்சு ழுன்பே சென்று விட,
வழியில் அவனுக்குண்டாகும் அபாயங்களை
எண்ணி அயர்ந்தாள்! இடையில் சோர்ந்தாள்!
ஏக்கத்தினூற் தூங்கினாள்! ஒரு தமியளாகித்
தவித்தாள்! இவ்வண்ணம் காதல் நெஞ்சினால்

அன்று பரிதவித்தாள்! இன்று தலைவன் தன்
பயணத்தின் கடுமையுரைக்கையில் அவ்வெண்
ணங்கள் இழையோட கேட்டு வந்த தலைவியை
யும், தலைவனையும், தன் மலர்க்கைகளால் வருடி
யும், மணிபுரை வாயினில் பிறக்கும் நாவொடு
பயிலா நகைபடு திஞ்சொலாலும்—குதலை மொழி
யாலும் மழலை கவர்ந்து விடவே, எண்ணங்கள்
சொற்களினின்றும் நீங்கியவராய்—இருவருமாய்
குழந்தையை முத்தமிட்டு பேறுபெற்ற பேரா
னந்த மடைந்தனர்.

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மிறதன்
நன்சலம் நன்மக்கட் பேறு.”

Appropriate Technology Services

121, POINT PEDRO ROAD
NALLUR, JAFFNA

No. _____



திருகோணமலை

பரிசுத்த மரியநாயகி உபதேசியாரின்

அன்பான அழைப்பு

அன்புடையீர்!



எதிரீவரும் 16-1-89 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கு
புனித மரியாள் பேராலயத்தில் எனது மூத்த
மகள் செல்வி நொயிலின் செல்வராணிக்கும் செல்வன்
செ. நூபனுக்கும் பேராலயத்தில் திருமணம் நடை
பெற இருக்கின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்
தருவதோடு அவ்வமயம் அனைவரும் சமூகமளித்து
மணமக்களை ஆசீர்வதித்து ஏகுமாறு அன்புடனும்,
பணிவுடனும் வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம் தங்கள் நல்வரவை நாடும்

உபதேசியார் L. S. அந்தோனிப்பிள்ளை

கேணியடியில் என்ன குறைபாடு?

விசந்தத்துக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. அதில் கேணியடிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள்-வன் செயல் விளைவாக இருப்பிடங்களை விட்ட கன்றவர்கள் - இதுவரை மீளக் குடியமர்த்தப் படவில்லை யென்றும் இது பற்றி வசந்தம் விசாரித்து அதற்கான காரணங்களை வெளிப்படுத்தினால் என்ன என்ற கருத்துப்படக் கேட்கப்பட்டிருந்தது. இக் கடிதம் கேணியடியான் என்பவரால் எழுதப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது.

கடிதத்தையும் கொண்டு, கேணியடிப் பகுதியைப் பொறுப்பேற்ற புனர்வாழ்வு நிறுவனமான திருகோணமலை மாவட்ட முன்னேற்றச் சங்கத்துக்குச் (T. D. D. A.) சென்றோம். அலுவலகத்தில் இருந்த இளைஞரிடம் கடிதத்தைக் காட்டி விளக்கம் கேட்டோம். கடிதத்தை மிகவும் கவனமாகப் படித்த அந்த இளைஞர் கடிதத்தில் காணப்படுபவை சரியானவையே என உறுதிப்படுத்தியதோடு, கேணியடிப்பகுதி மக்கள் திரும்பவும் பழைய இடங்களில் குடியிருக்க முன் வந்தாலன்றித் தங்களால் அவர்களுக்கு உதவ முடியாது என்று கையை விரித்தார்.

அகதிகளானோர் தமது பழைய இடங்களில் தற்காலிக மனைகளையேனும் அமைத்துக் கொண்டு குடியிருந்தால் தானும் ஒரு புனர்வாழ்வு நிறுவனம் உதவ முடியும். கேணியடி மக்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களில் மீளவும் குடியேறினால் அவர்களுக்கு நிரந்தர வீடுகளை தி. மா. மு. சங்கம் அமைத்துக்கொடுக்க ஆவன செய்யும் என்று அந்த இளைஞர் குறிப்பிட்டார்.

வியாசுல மாதா ஆலயத்துக்கும் திருக்கடலூருக்கும் இடைப்பட்ட பகுதிதான் கேணியடி. அங்கப் பகுதிக்கு விரைந்தோம். ஒன்றிரண்டு குடும்பங்களாவது குடியேறியிருக்கலாம் என எதிர்பார்த்தோம். ஏமாற்றம் தான் மிஞ்சியது. கோவிலுக்கு எதிர்த்தாற்போல ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது. தனது சிறிய கடையில் வியாபாரத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அவரிடம் மழையைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டு ஒதுங்கிப் பேச்சுக் கொடுத்தோம்.

நாங்கள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்ததுதான் தாமதம் படபட வென்று பேசத் தொடங்கினார், தனது இருப்பிடமும் கேணியடியைச் சேர்ந்தது

தான் என்றாலும் சமார் ஐந்து ஏக்கர் நிலப் பரப்புள்ள பகுதியில் தான் மாத்திரம்தான்... தமிழன் என்றார். பிரச்சனைகளின் போது உடைமைகளை விட்டோடி நிலைமை திருந்திய பின் வந்து பார்த்தப்போது குடியிருந்த வீடே சின்னூபினைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு...

அரசால் வழங்கப்பட்ட இரண்டாயிரம் ரூபாவும் ஆறு மாதப் பங்கீட்டுப் பொருட் ணைமே இவருக்கு நிவாரணமாகக் கிடைத்துள்ளதாக கூறுகிறார்.

சமூகநல நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட போதும் அவர்களால் இவருக்கு உதவ முடியாது போய் விட்டதாம். "காரணம் கேட்கவில்லையா" என்றோம். கேட்டேன்... எனது பகுதியில் பெருவாரியானவர்கள் - என்னைத் தவிர - அரசு அரவணைப்புக்காளானவர்கள் என்ற படியால் யாருமே பொறுப்பெடுக்கவில்லை என்கிறார்கள்" என்றார். இன்னொரு வேடிக்கை... இவர் தனது பணத்தில் இடிந்த வீட்டைக் கட்ட முயலும் போது காணிக் குச் சொந்தக்காரரான கோவில் நிருவாகம் சூழப்பியடிக்க முயன்றிருக்கிறதாம், சட்டப்படி சரிதான். ஆனால் சட்டத்தை எல்லோருக்கும் சமமாகவே பயன்படுத்த முடியுமா என்பதுதான் முக்கியம்?

சரவணன் சித்திரவேலு என்பவரைச் சந்தித்தோம், நான்கு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையான இவர் ஒரு கடற்றொழிலாளர் குறிப்பிட்ட சேணியடிப் பகுதிக்குள் குடியிருந்து உடைமைகளை இழந்தவர். இரண்டு ஆண்டுகள் பூசாவில் கழிந்த அனுபவம் இவருக்கு உண்டு.

"நீங்கள் ஏன் மீளவும் குடியேறாது இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டோம். "என்ன அண்ணே... இந்தப் பிரச்சனைக்குள்ள... இன்னும் பிரச்சனை தீரவில்லை..." இழுத்தார். சரியான காரணங்களை அவரால் தரமுடியவில்லை. ஒப்போது திருக்கடலூரில் தந்தையாரின் காணியில் தற்காலிகமாகக் குடியிருக்கிறோம். தனது பழைய இருப்பிடத்துக் மீளவும் குடியமர்வதற்கு அவருக்கு இருக்கும் ஆர்வத்தை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. என்றாலும் என்ன தடை...?

உளரீதியான காரணங்கள் தாம் தடையாக இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அயல் மக்களைப் பூரணமாகப் புரிந்து ஒருவரையொருவர் மனதார ஏற்று வாழத் தொடங்கு முன்னமே அந்தப் புதிய மக்கள் குடியிருப்பு சிதறடிக்கப்பட்டு விட்டமையும், தொழில் ரீதியான தேவைகளேவறு இடங்களில் அமைந்தமையுமே இந்தமீள் குடியமர்வுத்தடைக்குக் காரணமோ என்னவோ? எதுவானாலும் குடியமர்வது கட்டாயமானது தானே!



மலர்ந்தும் மலராமல்...

★ சரோஜினி



“ஐ லவ் யூ.....”

“நிக்” என்றிருந்தது யசோதாவுக்கு. என்ன மாய் எவ்வளவு லேசாய்ச் சொல்லி விட்டான் அவன். “இவனோடு சிரித்துப்பேசினதேதப்பாய்ப்போச்சுது நான் கொடுத்த இடந்தானே.....” நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒரு பிரளயம் போலிருந்தது அவளுக்கு. “எளிய ராஸ்கல்...” வாய் வரை வந்த வார்த்தைகளுக்கு நா ஒத்துழைப்புத் தர மறுத்ததாலோ என்னவோ வெளிவராமலே கரைந்து போயிற்று.

அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். எவ்வித சலனமும் இல்லாமல் வசிகரமாய்ச் சிரித்தபடி நின்று கொண்டிருந்தான். இவனா... இப்படிச் சொன்னான். யசோதாவுக்கு நம்பமுடியவில்லை இருந்தாலும் சொல்லி விட்டானே.

கையிலிருந்த மரக்கறிக் கூடை மாத்திரம் கணக்கவில்லை அவளுக்கு இதயமும் கனமாகத் தான் இருந்தது.

இவனைத் திட்டித் தீர்த்துவிட்டாலென்ன... போடா நாயே... உனக்கென்னடா தெரியம்... கேட்டுவிட்டாலென்ன? யசோதாவுக்குத் திணறலாக இருந்தது.

ஒளவையார் ஸ்டோர் சந்தியில் ஒரு ஓர மாய் அவள் நின்றுகொண்டிருந்த போதிலும் யாரோ இரண்டு பக்கி சேட் வாலிபர்கள் தலை யும் வாரிவிடாமல் இவளருகே வந்து சைக்கிள் ‘கிறீச்’ விளையாட்டு காட்டி விட்டுச் சென்றனர். மரக்கறிக் கூடையுடன் மெதுவாக எதிரே இருந்த அந்த ஒழுங்கையின் விளிம்புக்கு நகர்ந்தாள்.

அவள் என்ன நினைத்தானோ மெதுவாகப் பின் தொடர்ந்து அவளருகில் நின்று கொண்ட

டான் இப்போது சனநெரிசல் கொஞ்சம் குறைவாக இருந்தது.

என்ன யசோ... பேசாமல் நிதிகிறீங்கள்நான் ஏதும் தப்பாக... உங்களுக்குப் பிடிக்காததைக் கேட்டிட்டனா.....

யசோ! முதன் முறையாக அவளின் பெயரை உச்சரிக்கிறான். இதுவரை நீங்கள் தாங்கள் என்று பழகி வந்த அவன்... பேசாமல் சிறு சிறு இழப்புகளையே மூலதனமாக வைத்த அவன்... இன்று ..

சந்தையில் சாமான் வாங்கி வந்தது... இவனுடன் புன் சிரிப்புகளைப் பரிமாறிக் கொண்டது... யசோதாவுக்கு என்னவோ போலிருந்தது. இந்தக் குளறுபடியிற் கூட அவளை போடா... நாயே என்று இரண்டே வார்த்தைகளில் வெட்டிவிட அவளால் முடிந்திருந்தும்.

நிமிர்ந்து பார்க்க அவளுக்குத் தெரியாமல் லாமல் இருந்தது. நிமிர்ந்து பார்த்தால் அவளது புன்னகை வலையினின்று மீள முடியாது என்று யசோதாவுக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதற்காக...

அவனுக்கு ஒங்கி அறைந்தால்... நாக்கைப் பிடுங்கிறமாதிரி நாலுகேள்விகேட்டால்... சத்தம் போட்டு நாலு தர்ம அடி வாங்கிக் கொடுத்தால்... எது செய்தாலும் நியாயமாகவேபட்டது யசோதாவுக்கு. ஏனோ அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை.

“நான் கலியாணமாள்வள் உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“தெரியாமல் என்ன உங்கள் பக்கத்து வீட்டில் குடியிருக்க வந்த அன்றே எனக்குத் தெரியும். தெரிந்துதான் உங்களோட பழகுறன்.”

“தெரிந்தும் நீங்கள் கேட்ட கேள்வி சரியென்கு நினைக்கிறீங்களா?”

“மேலெழுந்த வாயிலாக அது பிழைதான் ஆனால்.....”

நிடரென்று அவன் உள்ளத்தில் ஒரு குறு குறுப்பு கூடையைக் குணிந்து கீழே வைத்து விட்டு நிமிர்ந்தான். அவன் எதிர்பார்த்தபடி அந்தப் புன்னகை அவனை ஊடுருவி.....

“பிழை பிழை தானே. அதற்குமேல் என்ன ஒரு ஆனால்...”

“இங்க பாருங்கள் யசோ... உங்கட வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் குடி வந்த அன்றே எனக்குக் கிடைச்ச தரிசனம் உங்கள் அழகுதான். அப்பவே நான் மயங்கிப்போனேன். நீங்கள் கலியாணமான விசயம் எனக்கு அப்போ தெரியாது பிறகு..”

“ம்... சொல்லுங்க பிறகு...”

அவன் முறைத்தான். ஆனால் அவனுக்கு அந்த முறைப்பிலும் ஒரு அழகு தெரிந்தது.

“பிறகு உங்களைப் பற்றி விசாரித்துக் தெரிந்து கொண்டேன்” என்றவன் சற்று நிறுத்தி நிதானமாகத் தொடர்ந்தான்.

“ஏன் யசோ.. இப்படி ஒரு தங்கச்சியையை விட்டுட்டு கலியாணம் செய்த இரண்டாவது மாதத்திலேயே வெளிநாடு போக உங்கள் கணவனுக்கு எப்படித்துணிச்சல் வந்தது.? மலர்ந்தும் மலராத பாதிமலரான உங்களைப் பார்க்கும் போது எனக்கு...”

யசோ.. அவன் தனது பெயரை இரண்டாவது முறையாக உச்சரித்த போது உள்ளத்துள் ஏதோ பிரவாதிப்பது போலிருந்தது. தன்னைச் சதாகரித்துக்கொண்டான்.

“மிஸ்டர்... நான் ஒரு குடும்பப்பெண். என் கணவர் வெளி நாட்டில் இருந்தாலென்ன உன் நாட்டில் இருந்தாலென்ன அது எங்கள் பிரச்சனை நீங்கள் இதுகளுக்கு வேறயாரையும் பாரித்துக் கொள்ளுங்க.”

கூடையைக் குணிந்து தூக்கியவன் அவனை ஒரு தடவை முறைக்க நிமிர்ந்தான். ஏனோ அந்தப் புன்னகை.

நடக்க ஆரம்பித்தான். “யசோ... உங்கள் அழகு என்னை மயக்கியது உண்மைதான். அதே நேரம் உங்கள் மேல் ஒரு பரிவும் எனக்கு இருக்குது. நீங்கள் சரியென்டால் உங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவும் நான் தயார். அப்பிடி இல்லா விட்டால் ஒரு தடவை...” என்னென்னவோ சொல்லிக்கொண்டு அவன் தொடர்ந்ததும் அவனை உதாசினப்படுத்தி வந்ததும்.

“என்னடி மரக்கறிக் கூடையைக் கொணர்ந்து எறிஞ்சு போட்டுப் போய்ப் படுக்கிறாய்” தாயிங்குரல்எரிச்சலூட்டியது அவளுக்கு.

“தலையிடிக்குது அம்மா”

“உனக்கு ஒரு ஆட்டம். நான் போவன் தானே. வெயிலுக்கு குடையும் இல்லாமல் போயிட்டு வந்து படுக்கிறாய்.

தாய் சமையலுக்கவனிக்கப்போய்விட்டான்.

அவன் இன்னமும் புன்னகைத்துக் கொண்டிருப்பது போலிருந்தது அவளுக்கு. ஆரம்பத்தில் சொன்ன “ஐ லவ் யூ” கடைசியாக அவன் பின்னால் நடந்து கொண்டு கேட்ட ஒரு தடவை அவனைக் குடைந்துகொண்டிருந்தது. எவ்வளவு லாவகமாகச் சொல்லி விட்டான் அவன். அவன் சொன்னதுபோல் மேலெழுந்த வாயிலாக அது பிழைதான் ஆனால்.

“ஒரு பெண் கலியாணம் செய்வது வயிரூர்ச் சாப்பிடவும் இடுப்பார உடுக்கவும் தான் என்று அடிக்கடி தாய் சொல்வது எந்தவரைக்கும் சரியானது? இது சரியென்றால் தாய் தகப்பனோடு இருந்து விடலாமே யிசாதா யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

பெண் பாரிக்க வந்ததும் நாணிக்கொணித்தான் நின்றதும் பேச்சுக்கள் நடந்து நிரூபணமான வேடிக்கைகள் செய்து உழைப்பே பிரதானம் என்று இரண்டே மாதத்தில் பிரிந்து ஆறு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து மாதாமாதம் சில ஆயிரங்களை ஒழுங்காக அனுப்பிக்கொண்டு தேன் சொட்டும் கடிதங்களும் ரசம் சொட்டும் கேஸட்டுகளும் உனக்கு மட்டும் என்ற குறிப்புடன் வந்த வீடியோ கேஸட்டுகளும் நிகழ்த்தப் பார்த்ததால் யசோதா.

“நான் வாழ்கிறேனா? முதன்முதலாக ஒரு கேள்வி அவனோடே விழிக்க ஆரம்பித்தது. கணவனின் அரவணைப்புக்குள் இருந்து கொண்டு தானது வசதிகளைப் பார்த்து எங்கும் எலிசாவை நினைக்க அவளுக்கு இப்போது வேடிக்கையாக இருந்தது. பகட்டுகளும் வசதிகளும் ஒரு ஆண்துணையாகி விடுமா?

—தன் கணவன் அடிக்கடி வெளியூர் செல்வதால் பாதைமாறிய பத்மாலைப் பற்றி நினைத்துப் பார்த்தாள். “எளியவள்... அவன் பெடியன் ஊர் ஊராய் அலைஞ்சு உழைச்சுப்போட இவளுக்குக் கொழுப்பு வைச்சு மாப்பிளை பிடிக்கிறாள். அவன் என்னத்தில குறைவச்சவன். சாப்பாட்டால குறையா, நகைநட்டால உடுபுடவையால குறையா...” தன் தாய் பத்மாவுக்குச் சூட்டிய பாமாஸியின் வெறுமை புரிய ஆரம்பித்தது.

ஒரு பெண் வாழ்க்கைப்படுவது எதற்கு? அரவணைப்பு - அன்பு - உறவுத்துணை இல்லாமல் வெறுமனே அந்தஸ்துக்கும் பணத்துக்கும் எத்தனை நாள் ஒத்துப் போகமுடியும்? நல்ல உணவு நல்ல உடை திடகாத்திரமான தேகம் எத்தனை நாளைக்குப் போலியாக வாழமுடியும்? “என்னடி உன்ர புருஷன் எப்ப திருப்பி வரப்போறார்? இன்னொரு அஞ்சு வருஷங்கள் இருந்திட்டு வந்தால் வெத்திலை உரலும் கையுமா வரவேண்டியது தான்.” பாமாவின கேலி எவ்வளவு துல்லியமானது.

அதற்காக சந்தையடியில் வைத்து அவன் கேட்ட கேள்வி சரியா? யசோதாவுக்குத் தலை சுற்றுவது போலிருந்தது. ஒரு பெண்ணின் இயலாமையை - தனிப்பை - தனக்குச் சாதகமாக

கிக்கொள்ள ஆசைப்படுவானே பாவி. உறவுத் தவிப்பு எனக்கு இருக்கிறது என்பதற்காக... இவனுக்கெல்லாம் உடன்பட வேணுமா? குடும்பம் பெருமை, பண்பாடு, பாரம்பரியம்...?

எழுந்து குறுக்கும் நெருக்குமாக நடந்து பார்த்தாள். நிலைக் கண்ணாடி முன் நின்று பார்த்தாள். அந்த சோகத்திலும் தான் அழகாகயிருப்பது அவளுக்குப் பெருமிதமாக இருந்தது.

இந்த அழகு உணர்வு வெறும்... கலாசாரத்துக்காக வினே அழிந்து போவதா..? ஒரே முறை கிடைத்த வாழ்க்கை வரட்டுச் சம்பிரதாயங்களுக்குக் காரணமில்லாமல் இரையாவதா...?

கணவன் மெல்ல மெல்ல மறைய அவனது வசீகரச் சிரிப்பு நெஞ்சமெலாம் நிறைய...

முகத்தை அலம்பி அலங்கரித்துக் கொண்டாள். “என்ன பிள்ளை தலையிடி எப்படி...?” அம்மா கேட்டாள்.

“இப்ப சுகமாயிருக்குது அம்மா...” வார்த்தைகள் தாய்க்காக வெளிவந்தன. ‘ஐ லவ் யூ ..’ ஒரு தடவை... அவன் வசீகரச் சிரிப்பு யசோதாவுக்கு இப்போது ‘சுகமாக’ இருந்தது.

ஒரு புது உற்சாகத்துடன் எழுந்தவன் அவனின் வீட்டுப்பக்கமாக முதல் முறையாகப் பார்வையைச் செலுத்தினான். அவளுக்கு இப்போதுள்ள ஒரே சிக்கல் தனது சம்மதத்தை—தன்னை அவனிடம் எப்படி அர்ப்பணிப்பது என்பது தான்.



மாகாண சபையில் ஒரு நாள்...

1985 டிசம்பர் 10, உலகம் முழுவதும் மனித உரிமைகள் தினம் கொண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அன்றைய தினத்தில் வடமேற்கு கிழும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சியொன்றும் நடந்து கொண்டிருந்தது. உயிரினங்களும், உடைமைகளையும் விடையாகக் கொடுத்துக் கண்ணீரும்செந்நீரும்விட்டு வளர்த்துப்பெற்றுக்கொண்ட மாகாண சபை பதவியேற்பு வைபவமே அது.

திருகோணமலை நகராட்சி மன்றக் கூட்டம் தற்காலிக மாகாண சபைத் தலைமையகமாக மாற்றப்பட்டு வர்ணநீட்டப்பட்டுப் புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளித்தது. தலைமையகத்தை அண்டிய பாதைகள் பாதுகாப்புக் கருதிப் பொதுப் போக்கு வரத்துக்குத் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டிருந்தன வருகின்ற வாகனங்களையும் பாதுகாக்கவும் இந்திய அமைதிப்படையும் தொண்டர்களான இளைஞர்களும் பவ்வியமாக வேறு வழியில் திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ச. பி. ஆர். எல். எவ். வசந்தத்துக்கு வழங்கிய அனுமதி அட்டையுடன் நாங்கள் மாகாண சபை அலுவலகத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டோம். நெல்சன் படமாளைக்கே அருகில் குழுமி நின்ற சிறுவர்களில் ஒருவன் 'அண்ணே பால் இருக்கா...? எங்களுக்கும் தாங்க...' சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான். தாங்களும் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பாரிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அவர்களிடத்தில். இருக்காதா பின்னே! வருங்காலத் தூண்களில்லவா அவர்கள். அவர்களைப் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டே நடந்து அனுமதியைக் காட்டிப் பாதுகாப்பு வைபவத்துள் நுழைந்தோம்.

வாடி வீட்டுப் பக்கமாக வாசகமர நிழல் களில் பாடசாலை மாணவர்களது 'பாண்டி' வாத்தியக் கோஷ்டி அணிவகுத்து நின்றது சம்மியமாக இருந்தது. இலங்கையின் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டங்களில் தமிழ்மக்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்ட காலத்தை நினைத்துப் பார்த்தோம். இடையில் ஏற்பட்ட கலவரங்களைக் கிடைத்த தளங்கள், கற்பழிப்புகள் உயிரிழப்புகள், உடைமைப் பறிப்புகள் என்று வளர்ந்து பதிலடிகள், போராட்டங்கள், தியாகங்கள், வீரசாகசங்கள் என்று என்று மிளிர்ந்து அதிகமூழ்ப்புகளுடே அரசவீணத்துக்கொண்ட இன்றைய

அமைதியை எண்ணியபடி சரியாகப் பத்து மணிக்கு மாகாணசபை கேட்போர் கூட்டத்தில் நுழைந்து ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டோம்.

முன் பகுதி ஆசனங்கள் மாகாணசபை உறுப்பினர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. இடையே பத்திரிகையாளருக்கென சில ஆசனங்கள்; அதைத் தொடர்ந்து பார்வையாளர் ஆசனங்கள் ஏறத்தாழ எல்லா ஆசனங்களும் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தன.

இந்த நாட்டில் முதன்முதலாக சமையல் போகும் எங்கள் இளைஞர்களின் திருவாக மல்லவா? ஆவதுடன் காத்திருந்தோம்.

நேரம் 10-10 மேலதிக அரசாங்க அதிகாரி திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி மேடைக்கு வந்து ஆளுநர் சற்று நேரத்தில் வருவார் என அறிவிக்க 10-13க்கு ஆளுநர் மேன்மை தங்கிய செப்டிசன்ட் ஜெனரல் நளின் செனவிரத்தன அவர்கள் மேடைக்கு வந்து ஆங்கிலத்தில் கூறிய வந்தனத்தை திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி தமிழ்ப்படுத்தினார்.

மாகாணசபை உறுப்பினர்களாகப் பதவிப் பிரமாணம் செய்த கொண்டதும் 10.30 மணிக்கு மாண்புமிகு அ. வரதராஜப் பெருமாள் அவர்கள் ஆளுநர் முன்னிலையில் முதலமைச்சராகப் பதவிப் பிரமாணம் செய்து கொள்ள அதனைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு பெ. கிருபாகரன் நிதியமைச்சராகவும் மாண்புமிகு சி. எம். கணேசலிங்கம்காணி விவசாய மறுவாழ்வு அமைச்சராகவும் தொழில் துறை போக்குவரத்து சாலை அபிவிருத்தி அமைச்சராக மாண்புமிகு எம். அபியூசப் அவர்களும் மாண்புமிகு ஏ. ஏ. டபள் ஜயதிலக மனித வள அபிவிருத்தி அமைச்சராகவும் பதவிப் பிரமாணம் செய்து கொண்டனர்.

மூன்று நிமிடங்களில் பதவியேற்பு வைபவம் முடிந்துவிட 10.33க்கு ஆளுநர் உரை தொடங்கி 10.33க்கு முடிவடைந்தது. தமிழாக்கம் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்.

10.40க்கு ஆரம்பமான சிற்றண்டி இடைவேளை ஏறத்தாழ அரைமணி நேரம் நீடித்தது.

பின்னும் சபை 11.15க்குக் கூடியது. மாண்புமிகு முதல்வர் தனது அமைச்சர்களை அறிமுகம் செய்து

உரை நிகழ்த்தினார். தவிசாளர் மாண்புமிகு பொன். ராம். ராஜகாரியரின நன்றியுரையுடன் 11.25க்குச் சபை கலைந்தது.

அடுத்துச் சம்பிரதாயமாகக் கடமை தொடக்கமும் அமைச்சரவைக்கூட்டமும் இடம்பெற்றது.

மாலை 3.30க்கு ஆரம்பமாகும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்த மாகாண சபைப் பொதுக்கூட்டம் சற்றுத் தாமதமாகியது. நாதல்வர இசையுடன் தமிழ் மணம் கமழ் கூட்டத்துக்காக விடுக்கப்பட்ட ஒலி பெருக்கி விளம்பரங்களால் கவரப்பட்டிருந்திரள் மக்கள் கூட்டத்துக்கென வந்திருந்தார்கள். திருகோணமலை முற்றவெளியில் அந்த நாட்களில் இடம்பெற்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரின் பிரச்சாரக் கூட்டங்களுக்குப் பிறகு இது தான் பெரிய சனத்திரளைக் கொண்டிருந்ததாகப் பலரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

முற்றவெளியில் மேடை அலங்காரங்கள் நன்றாகத்தான் இருந்தன. ஆனால் ஒரு சிறுநெருடல்... ஒரு கயிற்று அடைப்பு... அதற்குள் சில கதிரைகள்... கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. மாகாணசபைப் பொதுக்கூட்டம் என்று கொட்டை எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருந்தும் எல்லா இடங்களிலும் ஈ. பி. ஆர். எல். எவ்கொடிகளே பறந்து கொண்டிருந்தன. தோழமைக் கட்சி

யான ஈ. என். டி. எல். எவ் கொடிகளை மருந்துக்கும் பார்க்க முடியவில்லை.

சரியாக மணி 4.45 மாணவர்களது பான்ட் வாத்தியக் கோஷ்டி முன்னே அணிவகுத்துவர மாண்புமிகு முதல்வரும் அமைச்சர்களும் முற்றவெளி மைதானத்தில் கூட்டம் நடைபெறுமிடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். நாதல்வர மேளங்கள் முழங்கத் தமிழ் மணத்துடன் வந்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்றார் அருகிலுள்ள பெரியவர் ஒருவர்.

4.50க்குக் கூட்டம் தலைவர் ஜோர்ஜ் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது பேச்சாளர்கள் போலீ வாக் குறுதிகள் எதையும் தொண்டு மக்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்தாமல் நிதானமாகவே பேசினர். என்றாலும் ஓரிரு பேச்சாளர்கள் தாங்களே உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் போனது தெரிந்தது. மனோமாஸ்டர் முதல்வர், தோழர் பத்மநாபர் ஆகியோரின்பேச்சுகள் மக்கள் மனதில் பதியக்கூடியதாக இருந்தன.

கூட்டத்தில் மிகப்பெரிய சிறப்பு என்னவென்றால் சுருக்கமாகப் பேசி 6.15க்கு முடிவடைந்ததுதான்.

கூட்டம் கலையும்போது எல்லோர் நெஞ்சிலும் ஒரு உற்சாகம்!

தாயின் மடிக்கு...

★ மு. சித்தார்த்தன் ★

ஆயிரம் உறவுகள் இருந்துமென்ன — பெற்ற அன்னையின் அன்புக்கு நிகராமோ!

மாடி மனை பஞ்சு மெத்தையெலாம் — தாயின் மணித்திரு மடிக்கு நிகராமோ!

அன்னையின் பாதம் அருகிருக்க — தேடி ஆலயம் செல்லவும் வேண்டுமோ. தன்னையே சேய்க்காக அழித்திடும் — தாயின் திருவடியிற் பெரிய தெய்வமுண்டோ.

பெற்றமனம் பித்தாய்ப் போகும் — என்ற பெரியோர் வார்த்தை அமுதமாகும் நீத்தமும் அவளடி தொழுவோம் — இந்த நிலமிசை புகழொடு வாழ்வோம்.

அம்மா வெனச் சேய் அழைக்கும்போது — அந்த அன்னையின் மகிழ்ச்சிக்கு அள்வு ஏது எம்மால் பெருமை யான் பெறினும் — எல்லாம் அன்னையின் திருவடிக்கே சரணம்.

மறந்து விட்டோம்

— யூலியன் புஷ்பராஜா —

“மாஸ்ரர் நான் ஒரு பின்தங்கிய கிராமத்தில் பிறந்தவன். சாரம்தான் கட்டுறான். ஆனால் என்னை பிள்ளைகள் ‘லோங்ஸ்’ போட்டு இங்கிலிஷ் பேச வேண்டும். நீங்கள் தான் உதவி பண்ண வேண்டும்.”

தன் பிள்ளைகளிற்கு படிப்பிக்க கேட்க வந்த அந்த மனிதர் என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஆதங்கம் எனக்குப் புரிந்தது. ஆனால் அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு...?

தகப்பனாரின் வேண்டுகோளுக்கோ அல்லது தூண்டலுக்கு இணங்கியோ - பிள்ளைகள் இருவரும் வந்தார்கள். வழக்கமான பரஸ்பர அறிமுகங்களின் பின் கேட்டேன். “நீங்கள் ஏன் ஆங்கிலம் கற்கவேண்டும்?” உளவியல் ரீதியில் இது ஒவ்வாத கேள்விதான் ஆனாலும் ஆசிரியன் எனக்கு தேவையான கேள்வி. கடைக்காரன் கேட்கிற மாதிரித்தான். “நான் ரியூசன் கொடுக்கிறேன்”—ஏன் தம்பி துணி சட்டைக்கோ, காற் சட்டைக்கோ? எனக்குத் தெரியாதுகடைக்காரன் எப்படியும் வித்துப்போடுவான். படிப்பு—தேவை தெரியாமல் படிக்கக்கூடாது. “இங்கிலிஷ் பேச வேணும்—இங்கிலிஷிலை எழுத வேணும் “ஏன் தமிழ் செத்துப் போச்சோ”—சொல்ல வேணும் போல்—பையன் சொன்னான். “அப்பாக்கு ஆசை நான் இங்கிலிஷ் படிக்க வேணும்”

“உனக்கு ஆசை இல்லையோ”

“இருக்கு சேர் ஆனால் சரியான கஷ்டம்” 10 வருடங்கள் பாடசாலையில் படிப்பிக்கப்பட்ட பாடம் ஒழுக்கம் மாதிரித்தான்—கொஞ்சம்கூடப் புரியுதில்லை — நாங்கள் பெற்றோர் — பள்ளிக்கூடத்தை ஒரு மாயா ஜால வித்தைக் கூடமாக நினைக்கிறோம்—நாங்கள் பூணயை அனுப்புகிறோம் மாணாக—சிங்கமாக—கரடியாக அது வெளிவருவ

தற்கு சுற்றூடல் காரணம்’ பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பு. பிறகு ஒழுக்கம் என்பதெல்லாம் அந்தக் காலம் என்று போட்டுது. தேவாரம்பாடும்போது அதை அலட்சியப்படுத்துவது பாஷனாகப் போட்டுது. சொல்லி வேலையில்லை ஆசிரியர்மாரும்—தான் ஒழுக்கக் கேட்டுக்குக் காரணம்.

பிள்ளைகள் ஆசிரியரின் பழக்க வழக்கங்களைப் பார்த்து பிழையானதென்று கருதுகிறதைப் பெற்றோர் மாதிரியே விமர்சித்து புதினம் காணுகிறார்கள். நல்லவற்றை மறந்து விடுகிறார்கள்.

இதையெல்லாம் பையனிடம் சொல்லலாம் என்று தோன்றுகிறது. வேண்டாம் படிப்பிப்பம்.

“எங்கு படிக்கத்தை எடு” என்று படிப்பிக்கத் தொடங்குகிறேன் சேர் கிரமர் (Grammar) படிப்பியங்கோ.

போச்சு பையன் சோதனைக்குப் படிக்க வந்திருக்கிறான். பாடவிதானக் குழப்பம் — நாங்கள் தெரியாததைக் கேள்வி கேட்டுச் சோதனைப் பேப்பர் கொடுக்கிறோம். சைக்கிள் ஓடும்போது செயின் கழண்டால் போடுறமாதிரித்தான் கிரமர் பேசு, எழுது, வாசி எல்லாத்துக்கும் முதல் கேள்—செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம் விளங்கப்படுத்துகிறேன். ஒரு சந்தோஷம் — இவன் நாளைக்கு ரியூசனுக்கு வரமாட்டான். இவன் எதிர் பார்க்கிற மாஸ்ரர் நானில்லை அப்பாவுக்காகப் படிக்கிற பெடியன் ஒழுக்கத்தை விட்டிலை காண முடியாத பெற்றோர்—கடைப்பிடிக்காத ஒன்றை எங்கிருந்து நாங்கள் கொடுக்க?

எல்லோரும் லாக்குத்தர், எஞ்சினியர் என்றால் யாரய்யா நோயாளிகள் - மனுஷரா வரத்தான் படிப்பு - நாங்கள் பிழைப்புக்கு படிப்பு என்று ஒரு பிழையான நோக்கத்தைக் கொடுத்து விட்டோம் என்ன செய்வது?

டியூசனோ டியூசன்

“நீண்ட நாட்களாக என் மனதில் புதைந்து கொண்டிருந்த ஒரு விடயத்தை உங்கள் முன்னிலையில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எழுபது அளவில் டியூசன் திருக்கோணமலையில் பரவியிராதகாலம். ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகளே பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்ல வாய்ப்புப் பெற்றாலும், அவர்கள் அங்கு பிரகாசித்தார்கள். காரணம் ஏனைய பகுதி மாணவர்கள் டியூசன் கல்வி காரணமாக பல்கலைக்கழகத்தில் நுழைய, திருக்கோணமலை மாணவன் ஆழமாசீ சிந்தித்து தானாகப் படித்து பல்கலைக்கழகத்தில் நுழைந்தான். இதனால் தேடிப்படிக்கும் ஆற்றல் காரணமாக எங்கள் மாணவர்கள் முன்னணியில் நின்றார்கள்.

ஆனால் இன்றோ டியூசன் விபாதி இங்கு மோசமாகப் பரவி விட்டது டியூசன்வகுப்பில் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி போதிக்கப்படுவதில்லை. பரீட்சையில் சித்தி பெறவே வழிகாட்டப்படுகிறது. கேள்விக்கு பதில் தயாரிக்கவே பழக்கப்படுத்தப்படு

கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து இயந்திரத்தன்மையை அடைகிறார்கள்.

இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூறமுடியும். உயிர்ச்சத்துக்களை உணவின் மூலம் பெற்றுக் கொள்கிறோம். அச்சத்துக்களை மாத்திரைகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். கூடிய வரையில் உயிர்ச்சத்துக்களை உணவின் மூலம் பெற்றுக்கொள்வதே சாலச் சிறந்தது. அதை விடுத்து மாத்திரைகள் மூலம்சத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விழைவோமானால் காலப்போக்கில் எங்கள் உடல் உணவிலிருந்து உயிர்ச்சத்துக்களை பிரித்தெடுக்கும் தன்மையை இழந்துவிடும். இதேபோல் தான் மாணவர்களும் பார்த்துப்படித்து விடையெழுதப் பழகவேண்டுமே தவிர கேள்விகளுக்கு விடையெழுதப் பழகிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இவ்வாறு போனால் கல்வியின் பயனே போய்விடும்.

15.10 1988இல் இடம்பெற்ற தி/கோணேஸ் வர வித்தியாலய பரிசளிப்பு விழாவில் திட்டமிடல் உதவிப் பணிப்பாளர் திரு. நா. புவனேந்திரன் அவர்களின் உரையின் ஒரு பகுதி.

அதிசயம் இவையல்ல

சேவலொன்று முட்டையிட்டு
அடைகாத்ததாம்
யாரடி சொன்னது அதிசயமென்று!

கிரியும் பாம்பும் ஒன்றுகூடி
கிளித்தட்டு ஆடியதாம்
யாரடி சொன்னது அதிசயமென்று!

தென்னை மரத்திலே பனம்பழம்
காய்த்ததாம்
யாரடி சொன்னது அதிசயமென்று!

தன் பூர்வ ஜென்மத்தைச்
சரியாகக் கூறியதாம் குழந்தையொன்று
யாரடி சொன்னது அதிசயமென்று!

இதயமே! நீ இல்லாமல்
நான் இன்னும் இருப்பதைக் காட்டிலுமா?

✽ நிலாவெளியூர் கைலைநாதன் ✽

Appropriate Technology Services
 121, POINT-TO-POINT ROAD
 NALLUR, CHENNAI
 No. 4444

★ கட்டல்த் தேவைகள்

★ ஆலோசனைகள்

★ போக்குவரத்து

★ நிர்மாணிப்புகள்

★ நிர்மாணிப்புகள்

R. ரவிச்சந்திரமோகன் அன் கோ

கட்டல்த் நிர்மாணிப்பாளர்கள்

9, வித்தியாலயம் லேன், திருகோணமலை.

இலகுவான முறையில் நீங்கள்

மோட்டார் சைக்கிள், துவிச்சக்கரவண்டி

மற்றும் குறைந்த விலையில்

உதிரிப்பாகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள

எம்மை நாடுங்கள்

SAPPHIRE

(சபையர்)

226, Main Street,

TRINCOMALEE.